

ΜΕΓΑΛΗ ΔΕΥΤΕΡΑ.
10 Απριλίου 2023.
Πρωινές Όρες
ΩΡΕΣ (λιτές) – ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ (της 11
Απριλίου 2023) ΜΕΤΑ ΘΕΙΑΣ
ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ
ΔΩΡΩΝ.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Α' ΩΡΑΣ.
Εύλογητὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, πάντοτε, νῦν,
καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

Δόξα σοι ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα σοι.

Βασιλεῦ οὐράνιε, Παράκλητε, τὸ Πνεῦμα
τῆς ἀληθείας ὁ πανταχοῦ παρὼν καὶ τὰ
πάντα πληρῶν ὁ Θησαυρός τῶν ἀγαθῶν
καὶ ζωῆς χορηγός, ἐλθὲ καὶ σκήνωσον ἐν
ἡμῖν καὶ καθάρισον ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
κηλīδος καὶ σῶσον ἀγαθέ, τὰς ψυχὰς
ἡμῶν.

Ἄμην.

Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**Έκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,

ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (**Έκ γ'**).

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**”Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κύριε ἐλέησον (ιβ').
Δόξα... Καὶ νῦν...**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ε'(5).

- **Τὰ ῥήματά μου ἐνώτισαι Κύριε σύνες
τῆς κραυγῆς μου**
- πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ὁ
βασιλεύς μου καὶ ὁ Θεός μου ὅτι πρὸς
σὲ προσεύξομαι Κύριε
- τὸ πρωΐ είσακούσῃ τῆς φωνῆς μου, τὸ
πρωΐ παραστήσομαι σοι καὶ ἐπόψομαι
 - ὅτι οὐχὶ Θεὸς θέλων ἀνομίαν σὺ εἶ,
οὐδὲ παροικήσει σοι πονηρευόμενος

- ού διαμενοῦσιν παράνομοι κατέναντι τῶν ὄφθαλμῶν σου, ἐμίσησας πάντας τοὺς ἔργαζομένους τὴν ἀνομίαν
- ἀπολεῖς πάντας τοὺς λαλοῦντας τὸ ψεῦδος ἄνδρα αἰμάτων καὶ δόλιον βδελύσσεται Κύριος
- ἔγὼ δὲ ἐν τῷ πλήθει τοῦ ἐλέους σου εἰσελεύσομαι εἰς τὸν οἶκόν σου, προσκυνήσω πρὸς ναὸν ἄγιόν σου ἐν φόβῳ σου.
- Κύριε ὁδήγησόν με ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἵνεκα τῶν ἔχθρῶν μου κατεύθυνον ἐνώπιόν μου τὴν ὁδόν σου.
- ὅτι οὐκ ἔστιν ἐν τῷ στόματι αὐτῶν ἀλήθεια, ἡ καρδία αὐτῶν ματαία, τάφος ἀνεῳγμένος ὁ λάρυγξ αὐτῶν ταῖς γλώσσαις αὐτῶν ἐδολιοῦσαν.
- κρῖνον αὐτοὺς ὁ Θεὸς ἀποπεσάτωσαν ἀπὸ τῶν διαβουλίων αὐτῶν, κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀσεβειῶν αὐτῶν ἔξωσον αὐτοὺς ὅτι παρεπίκρανάν σε Κύριε.
- καὶ εὑφρανθήτωσαν πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπὶ σὲ εἰς αἰῶνα ἀγαλλιάσονται καὶ
 - κατασκηνώσεις ἐν αὐτοῖς καὶ καυχήσονται ἐν σοὶ πάντες οἱ ἀγαπῶντες τὸ ὄνομά σου
 - ὅτι σὺ εὔλογήσεις δίκαιον **Κύριε ὡς ὅπλω εὔδοκίας ἐστεφάνωσας ἡμᾶς.**

Ψαλμὸς πθ' (89).

- **Κύριε καταφυγὴ ἐγενηθῆς ἡμῖν ἐν γενεᾷ καὶ γενεᾷ**
- πρὸ τοῦ ὅρη γενηθῆναι καὶ πλασθῆναι τὴν γῆν καὶ τὴν οἰκουμένην καὶ ἀπὸ τοῦ αἰῶνος ἔως τοῦ αἰῶνος σὺ εἶ
 - μὴ ἀποστρέψῃς ἄνθρωπον εἰς ταπείνωσιν καὶ εἴπας ἐπιστρέψατε υἱοὶ ἀνθρώπων
- ὅτι χιλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου, Κύριε ὡς ἡμέρα ἡ ἔχθες ἥτις διῆλθεν καὶ φυλακὴ ἐν νυκτὶ
- τὰ ἔξουδενώματα αὐτῶν ἔτη ἔσονται τὸ πρωΐ ὡσεὶ χλόη παρέλθοι.
- τὸ πρωΐ ἀνθῆσαι καὶ παρέλθοι τὸ ἐσπέρας ἀποπέσοι σκληρυνθείη καὶ ξηρανθείη
- ὅτι ἔξελίπομεν ἐν τῇ ὄργῃ σου καὶ ἐν τῷ θυμῷ σου ἐταράχθημεν
- ἔθου τὰς ἀνομίας ἡμῶν ἐνώπιόν σου ὁ αἰών ἡμῶν εἰς φωτισμὸν τοῦ προσώπου σου
- ὅτι πᾶσαι αἱ ἡμέραι ἡμῶν ἔξέλιπον καὶ ἐν τῇ ὄργῃ σου ἔξελίπομεν, τὰ ἔτη ἡμῶν ὡς ἀράχνην ἐμελέτων
- αἱ ἡμέραι τῶν ἐτῶν ἡμῶν ἐν αὐτοῖς ἐβδομήκοντα ἔτη. ἐὰν δὲ ἐν δυναστείαις ὄγδοήκοντα ἔτη καὶ τὸ πλεῖον αὐτῶν κόπος καὶ πόνος ὅτι ἐπῆλθεν πραΰτης ἐφ' ἡμᾶς καὶ παιδευθησόμεθα

- τίς γινώσκει τὸ κράτος τῆς ὄργῆς σου
καὶ ἀπὸ τοῦ φόβου σου τὸν θυμόν
σου
- ἔξαριθμήσασθαι; τὴν δεξιάν σου
οὕτως γνώρισον καὶ τοὺς
πεπεδημένους τῇ καρδίᾳ ἐν
σοφίᾳ· ἐπίστρεψον Κύριε· ἔως πότε;
καὶ παρακλήθητι ἐπὶ τοῖς δούλοις σου
- ἐνεπλήσθημεν τὸ πρωΐ τοῦ ἐλέους
σου καὶ ἡγαλλιασάμεθα καὶ
εὔφράνθημεν ἐν πάσαις ταῖς ἡμέραις
ἡμῶν
- εὔφράνθημεν ἀνθ' ὅν ήμερῶν
ἐταπείνωσας ἡμᾶς ἐτῶν ὅν εἴδομεν
κακὰ
- καὶ ᾧδε ἐπὶ τοὺς δούλους σου καὶ ἐπὶ
τὰ ἔργα σου καὶ ὁδήγησον τοὺς υἱοὺς
αὐτῶν
- καὶ ἔστω ἡ λαμπρότης Κυρίου τοῦ
Θεοῦ ἡμῶν ἐφ' ἡμᾶς καὶ τὰ ἔργα τῶν
χειρῶν ἡμῶν κατεύθυνον ἐφ' ἡμᾶς.

Ψαλμὸς ρ'(100).

- **"Ελεος καὶ κρίσιν ἄσομαί σοι Κύριε.**
- ψαλῶ καὶ συνήσω ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ·
πότε ἥξεις πρὸς με; διεπορευόμην ἐν
ἀκακίᾳ καρδίας μου ἐν μέσῳ τοῦ
οἴκου μου
- οὐ προεθέμην πρὸ ὄφθαλμῶν μου
πρᾶγμα παράνομον· ποιοῦντας
παραβάσεις ἐμίσησα·

- ούκ ἐκολλήθη μοι καρδία σκαμβή·
ἐκκλίνοντος ἀπ' ἐμοῦ τοῦ πονηροῦ
ούκ ἔγίνωσκον·
- τὸν καταλαλοῦντα λάθρᾳ τοῦ πλησίον
αύτοῦ, τοῦτον ἔξεδίωκον· ὑπερηφάνῳ
όφθαλμῷ καὶ ἀπλήστῳ καρδίᾳ τούτῳ
οὐ συνήσθιον·
- οἱ ὄφθαλμοί μου ἐπὶ τοὺς πιστοὺς τῆς
γῆς τοῦ συγκαθῆσθαι αὐτοὺς μέτ'
ἐμοῦ πορευόμενος ἐν ὁδῷ ἀμώμῳ
οὗτός μοι ἐλειτούργει
- οὐ κατώκει ἐν μέσῳ τῆς οἰκίας μου
ποιῶν ὑπερηφανίαν, λαλῶν ἄδικα οὐ
κατεύθυνεν ἐναντίον τῶν ὄφθαλμῶν
μου
- εἰς τὰς πρωῖας ἀπέκτεννον πάντας
τοὺς ἀμαρτωλοὺς τῆς γῆς τοῦ
ἔξιλοθρεῦσαι ἐκ πόλεως Κυρίου
πάντας τοὺς ἐργαζομένους τὴν
ἀνομίαν.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')**

Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

“Ηχος πλ. δ’

**Τίδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν
εύρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ
πάλιν, ὃν εύρήσει ῥάθυμοῦντα. Βλέπε**

οὗν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς,
 ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς
 βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ
 ἀνάνηψον κράζουσα. Ἅγιος, Ἅγιος,
 Ἅγιος εἴ̄ ὁ Θεός ἡμῶν, προστασίαις τῶν
 ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

**Καὶ νῦν.καὶ αεὶ καὶ εἰς τους αἰώνας των
 αἰώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

Τί σε καλέσωμεν, ὡ̄ Κεχαριτωμένη;
 Οὐρανόν; ὅτι ἀνέτειλας τὸν Ἡλιον τῆς
 δικαιοσύνης. Παράδεισον; ὅτι
 ἐβλάστησας τὸ ἄνθος τῆς ἀφθαρσίας.
 Παρθένον; ὅτι ἔμεινας ἀφθορος· ἀγνὴν
 Μητέρα; ὅτι ἔσχες σαῖς ἀγίαις ἀγκάλαις
 υἱόν, τὸν πάντων Θεόν. Αὔτὸν ἱκέτευε,
σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

**Εύθὺς ψάλλομεν τοὺς ἐπόμενους
 στίχους δευτεροῦντες τοὺς τρεις καὶ
 τρισσεύοντες τὸν τελευταῖον ψάλλοντες
 αὐτὸν μεγαλοφώνως καὶ ἀργῶς**

**Τὰ διαβήματά μου κατεύθυνον κατὰ τὸ
 λόγιόν σου, καὶ μὴ κατακυριευσάτω μου
 πᾶσα ἀνομία (δίς)..**

**Λύτρωσάί με ἀπὸ συκοφαντίας
 ἀνθρώπων, καὶ φυλάξω τὰς ἐντολάς
 σου (δίς).**

**Τὸ πρόσωπόν σου ἐπίφανον ἐπὶ τὸν
δοῦλόν σου, καὶ δίδαξόν με τὰ
δικαιώματά σου (**δίς**).**

**Πληρωθήτω τὸ στόμα μου αἰνέσεώς
σου, Κύριε, ὅπως ὑμνήσω τὴν δόξαν
σου, ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν
μεγαλοπρέπειάν σου (**τρίς**).**

**Ἄγιος ὁ Θεός, ἄγιος ἴσχυρός, ἄγιος
ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς (**ἐκ τρίτου**).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.
Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν.
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν του ὄνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον (ἐκ τρίτου**).
Δόξα Πατρί... Καὶ νῦν...**
Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.

Αμήν.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ'

Ως ἀπαρχὰς

Ο Ιακὼβ ὡδύρετο, τοῦ Ἰωσῆφ τὴν
στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο
ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς
Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ
δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ
βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας,
καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἵθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ

πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
 Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
 παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
 ὀδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
 ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
 ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
 εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων. **Ἀμήν.**

**Κύριε ἐλέησον γ'. Δόξα Πατρί... Καὶ
 νῦν...**

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
 τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
 τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ο Ιερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
 εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
 ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
 μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
 ἔαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εύχῆς τοῦ
 Ὁσίου Ἐφραίμ.**

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τὸ ὄραν
τὰ ἔμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τὸ ὄραν
τὰ ἔμὰ πταίσματα, καὶ μὴ κατακρίνειν
τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι εὐλογητὸς εῖ, εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (ιβ')

Καὶ ἡ Εὐχὴ τῆς Α' "Ωρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως
Χριστέ, τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν, τὸ φωτίζον
καὶ ἀγιάζον πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον
εἰς τὸν κόσμον, σημειωθήτω ἐφ' ἡμᾶς τὸ
φῶς τοῦ προσώπου σου, ἵνα ἐν αὐτῷ
όψιμεθα φῶς τὸ ἀπρόσιτον, καὶ
κατεύθυνον τὰ διαβήματα ἡμῶν πρὸς
ἔργασίαν τῶν ἐντολῶν σου, πρεσβείας
τῆς παναχράντου σου Μητρός, καὶ
πάντων σου τῶν ἀγίων.

Αμήν.

Καὶ εὔθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Γ' Ὡρα

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Γ' ΩΡΑΣ

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ις'(16).

- **Εἰσάκουσον Κύριε τῆς δικαιοσύνης
μου πρόσχες τῇ δεήσει μου ἐνώτισαι
τῆς προσευχῆς μου οὐκ ἐν χείλεσιν
δολίοις**
- **ἐκ προσώπου σου τὸ κρῆμα μου
ἔξελθοι οἱ ὄφθαλμοί μου ἵδετωσαν
εὔθυτητας**
 - **ἐδοκίμασας τὴν καρδίαν μου,
ἐπεσκέψω νυκτὸς, ἐπύρωσάς με καὶ
οὐχ εύρέθη ἐν ἐμοὶ ἀδικία**
- **ὅπως ἂν μὴ λαλήσῃ τὸ στόμα μου τὰ
ἔργα τῶν ἀνθρώπων διὰ τοὺς λόγους
τῶν χειλέων σου ἐγὼ ἐφύλαξα ὁδοὺς
σκληρὰς**

- κατάρτισαι τὰ διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου ἵνα μὴ σαλευθῶσιν τὰ διαβήματά μου
- ἔγὼ ἐκέκραξα ὅτι ἐπήκουσάς μου ὁ Θεὸς· κλῖνον τὸ οὖς σου ἐμοὶ καὶ εἰσάκουσον τῶν ρήμάτων μου
- Θαυμάστωσον τὰ ἐλέη σου ὁ σώζων τοὺς ἐλπίζοντας ἐπὶ σὲ ἐκ τῶν ἀνθεστηκότων τῇ δεξιᾷ σου
- φύλαξόν με ὡς κόρην ὄφθαλμοῦ, ἐν σκέπῃ τῶν πτερύγων σου σκεπάσεις με
 - ἀπὸ προσώπου ἀσεβῶν τῶν ταλαιπωρησάντων με οἱ ἔχθροί μου τὴν ψυχήν μου περιέσχον
 - τὸ στέαρ αὐτῶν συνέκλεισαν, τὸ στόμα αὐτῶν ἐλάλησεν ὑπερηφανίαν.
 - Ἔκβαλόντες με νυνὶ περιεκύκλωσάν με, τοὺς ὄφθαλμοὺς αὐτῶν ἔθεντο ἔκκλιναι ἐν τῇ γῇ
 - ὑπέλαβόν με ὡσεὶ λέων ἔτοιμος εἰς Θήραν καὶ ὡσεὶ σκύμνος οἰκῶν ἐν ἀποκρύφοις.
 - Ἄναστηθι Κύριε πρόφθασον αὐτοὺς καὶ ὑποσκέλισον αὐτοὺς, ρῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ ἀσεβοῦς ρομφαίαν σου ἀπὸ ἔχθρῶν τῆς χειρός σου.
 - Κύριε ἀπὸ ὄλιγων ἀπὸ γῆς διαμέρισον αὐτοὺς ἐν τῇ ζωῇ αὐτῶν καὶ τῶν κεκρυμμένων σου ἐπλήσθη ἡ γαστὴρ αὐτῶν· ἔχορτάσθησαν υἱῶν καὶ

άφῆκαν τὰ κατάλοιπα τοῖς νηπίοις
αὐτῶν

- ἔγὼ δὲ ἐν δικαιοσύνῃ ὄφθήσομαι τῷ προσώπῳ σου, χορτασθήσομαι ἐν τῷ ὄφθηναι τὴν δόξαν σου.

Ψαλμὸς κδ' (24).

- **Πρὸς σέ, Κύριε, ἡρα τὴν ψυχήν μου, ὁ Θεός μου, ἐπὶ σοὶ πέποιθα, μὴ καταισχυνθείην εἰς τὸν αἰῶνα.**
- Μηδὲ καταγελασάτωσάν με οἱ ἔχθροί μου· καὶ γὰρ πάντες οἱ ὑπομένοντές σε, οὐ μὴ καταισχυνθῶσιν.
- Αἰσχυνθήτωσαν οἱ ἀνομοῦντες διακενῆς. Τὰς ὄδούς σου, Κύριε, γνώρισόν μοι, καὶ τὰς τρίβους σου δίδαξόν με.
- Όδήγησόν με ἐπὶ τὴν ἀλήθειάν σου, καὶ δίδαξόν με, ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ὁ Σωτήρ μου, καὶ σὲ ὑπέμεινα ὅλην τὴν ἡμέραν.
- Μνήσθητι τῶν οἰκτιρμῶν σου, Κύριε, καὶ τὰ ἐλέη σου, ὅτι ἀπὸ τοῦ αἰῶνός είσιν.
- Ἀμαρτίας νεότητός μου καὶ ἀγνοίας μου μὴ μνησθῆς.
- Κατὰ τὸ ἔλεός σου μνήσθητί μου σύ, ἔνεκεν τῆς χρηστότητός σου, Κύριε,
- Χρηστὸς καὶ εύθὺς ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο νομοθετήσει ἀμαρτάνοντας ἐν ὄδῷ.

- Όδηγήσει πραεῖς ἐν κρίσει, διδάξει πραεῖς ὁδοὺς αὐτοῦ.
- Πᾶσαι αἱ ὁδοὶ Κυρίου ἔλεος, καὶ ἀλήθεια τοῖς ἐκζητοῦσι τὴν διαθήκην αὐτοῦ, καὶ τὰ μαρτύρια αὐτοῦ.
- “Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου, Κύριε, καὶ ἵλασθητι τῇ ἀμαρτίᾳ μου· πολλὴ γὰρ ἐστι.
- Τίς ἐστιν ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος τὸν Κύριον; νομοθετήσει αὐτῷ ἐν ὁδῷ ἡρετίσατο.
 - Ἡ ψυχὴ αὐτοῦ ἐν ἀγαθοῖς αὐλισθήσεται, καὶ τὸ σπέρμα αὐτοῦ κληρονομήσει γῆν.
- Κραταίωμα Κύριος τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ ἡ διαθήκη αὐτοῦ δηλώσει αὐτοῖς.
- Οἱ ὄφθαλμοί μου διὰ παντὸς πρὸς τὸν Κύριον, ὅτι αὐτὸς ἐκσπάσει ἐκ παγίδος τοὺς πόδας μου.
- Ἐπίβλεψον ἐπ' ἐμέ, καὶ ἐλέησόν με, ὅτι μονογενὴς καὶ πτωχός εἰμι ἐγώ.
 - Αἱ θλίψεις τῆς καρδίας μου ἐπληθύνθησαν, ἐκ τῶν ἀναγκῶν μου ἐξάγαγέ με.
- “Ιδε τὴν ταπείνωσίν μου, καὶ τὸν κόπον μου, καὶ ἄφες πάσας τὰς ἀμαρτίας μου.
 - “Ιδε τοὺς ἔχθρούς μου, ὅτι ἐπληθύνθησαν, καὶ μῖσος ἄδικον ἐμίσησάν με.

- Φύλαξον τὴν ψυχήν μου, καὶ ῥῦσαι με, μὴ καταισχυνθείην ὅτι ἥλπισα ἐπὶ σέ.
- "Ἀκακοι καὶ εὔθετῖς ἐκολλῶντό μοι, ὅτι ὑπέμεινά σε, Κύριε.
- Λύτρωσαι, ὁ Θεός, τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ.

Ψαλμὸς ν' (50).

- **Ἐλέησόν με ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου καὶ κατὰ τὸ πλῆθος των οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τὸ ἀνόμημά μου**
- ἐπὶ πλεῖον πλῦνόν με ἀπὸ τῆς ἀνομίας μου καὶ ἀπὸ τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισόν με
- ὅτι τὴν ἀνομίαν μου ἐγὼ γινώσκω καὶ ἡ ἀμαρτία μου ἐνώπιόν μού ἔστι διὰ παντὸς
- σοὶ μόνῳ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρὸν ἐνώπιόν σου ἐποίησα ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου καὶ νικήσῃς ἐν τῷ κρίνεσθαι σε
- ἵδοὺ γὰρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην καὶ ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησέ με ἡ μήτηρ μου
 - ἵδοὺ γὰρ ἀλήθειαν ἡγάπησας τὰ ἄδηλα καὶ τὰ κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσάς μοι
 - ῥαντιεῖς με ὑσσώπῳ καὶ καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς με καὶ ὑπὲρ χιόνα λευκανθήσομαι

- ἀκουτιεῖς μοι ἀγαλλίασιν καὶ εὔφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὄστέα τεταπεινωμένα
- ἀπόστρεψον τὸ πρόσωπόν σου ἀπὸ τῶν ἀμαρτιῶν μου καὶ πάσας τὰς ἀνομίας μου ἐξάλειψον
- καρδίαν καθαρὰν κτίσον ἐν ἐμοὶ ὁ Θεὸς καὶ πνεῦμα εὐθὲς ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου
- μὴ ἀπορρίψῃς με ἀπὸ τοῦ προσώπου σου καὶ τὸ πνεῦμά σου τὸ ἄγιον μὴ ἀντανέλῃς ἀπ' ἐμοῦ
- ἀπόδος μοι τὴν ἀγαλλίασιν τοῦ σωτηρίου σου καὶ πνεύματι ἡγεμονικῷ στήριξόν με
- διδάξω ἀνόμους τὰς ὁδούς σου καὶ ἀσεβεῖς ἐπὶ σὲ ἐπιστρέψουσι.
- ῥῦσαι με ἐξ αἰμάτων ὁ Θεὸς ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τὴν δικαιοσύνην σου
- Κύριε τὰ χείλη μου ἀνοίξεις καὶ τὸ στόμα μου ἀναγγελεῖ τὴν αἴνεσίν σου
- ὅτι εἰ ἡθέλησας θυσίαν ἔδωκα ἀν ὄλοκαυτώματα οὐκ εὔδοκήσεις
- θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον καρδίαν συντετριμμένην καὶ τεταπεινωμένην ὁ Θεὸς οὐκ ἔξουδενώσει
- ἀγάθυνον Κύριε ἐν τῇ εὔδοκίᾳ σου τὴν Σιών καὶ οἰκοδομηθήτω τὰ τείχη Ἱερουσαλήμ

- τότε εύδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης,
άναφορὰν καὶ ὀλοκαυτώματα τότε
ἀνοίσουσιν ἐπὶ τὸ θυσιαστήριόν σου
μόσχους.

**Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')**

Δόξα Πατρί καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ὕχος πλ. δ'

**Ίδοὺ ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν
εὔρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ
πάλιν, ὃν εὔρήσει ῥᾳθυμοῦντα. Βλέπε
οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὑπνῷ κατενεχθῆς,
ἴνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς
βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ
ἀνάνηψον κράζουσα. "Ἄγιος, Ἅγιος,
Ἄγιος εἰ̄ ὁ Θεός ἡμῶν, προστασίαις τῶν
ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.**

**Καὶ νῦν.καὶ αεὶ καὶ εἰς τους αιώνας των
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

**Θεοτόκε, σὺ εἰ̄ ἡ ἄμπελος ἡ ἀληθινή, ἡ
βλαστήσασα τὸν καρπὸν τῆς ζωῆς. Σὲ
ἴκετεύομεν, πρέσβευε, Δέσποινα, μετὰ
τῶν Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἅγίων,
έλεηθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.**

**Κύριος ὁ Θεὸς εὐλογητός, εὐλογητὸς
Κύριος ἡμέραν καθ' ἡμέραν·
κατευοδώσαι ἡμῖν ὁ Θεὸς τῶν σωτηρίων
ἡμῶν, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ Θεὸς τοῦ σώζειν.**

Τρισάγιον.

**Ἄγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος
Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (έκ γ').**

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (έκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ**

**τοῦ Ἅγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς

**Οἱακὼβ ὡδύρετο, τοῦ Ιωσὴφ τὴν
στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο
ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς
Αἴγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ
δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ
βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας,
καὶ νέμοντος στέφοις ἄφθαρτον.**

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

**Οἱ ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἔθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὁδύνης.**

Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου ἄγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
όδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἴ̄ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἀμήν.

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Ο Ιερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.**

Ἀμήν.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἐαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εύχῆς τοῦ
Ὀσίου Ἐφραίμ.**

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
 ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἰ̄, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.**

Ἄμην.

Μετὰ δὲ ταύτας, ἔτέρας μικρὰς ιβ'
λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ιλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν
τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὔχῆς.

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
 ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
 κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
 εὐλογητὸς εἰ̄, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
 αἰώνων.**

**Ἄμην.
 Κύριε ἐλέησον (ιβ').**

Καὶ ἡ εὔχὴ τῆς Γ' "Ωρας ὑπὸ τοῦ Ἱερέως

Δέσποτα Θεέ, Πάτερ Παντοκράτορ,
 Κύριε, Υίε μονογενές, Ἰησοῦ Χριστέ, καὶ
 Ἀγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, μία Δύναμις,
 ἐλέησόν με τὸν ἀμαρτωλόν καὶ οὓς
 ἔπιστασαι κρίμασι, σῶσόν με τὸν ἀνάξιον
 δοῦλόν σου, ὅτι εὔλογητὸς εἶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ ΣΤ' "Ωρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ ΣΤ' ΩΡΑΣ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
 Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
 καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς νγ'(53).

- **Ο Θεὸς ἐν τῷ ὄνόματί σου σῶσόν με
 καὶ ἐν τῇ δυνάμει σου κρῖνόν με**
- **ὁ Θεὸς εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς
 μου ἐνώτισαι τὰ ρήματα τοῦ στόματός
 μου**

- ὅτι ἀλλότριοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἐμὲ καὶ κραταιοὶ ἔζήτησαν τὴν ψυχήν μου· οὐ προέθεντο τὸν Θεὸν ἐνώπιον αὐτῶν
 - ἵδοὺ γὰρ ὁ Θεὸς βοηθεῖ μοι καὶ ὁ Κύριος ἀντιλήπτωρ τῆς ψυχῆς μου
- ἀποστρέψει τὰ κακὰ τοῖς ἔχθροῖς μου,
ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου ἔξολόθρευσον
αὐτοὺς
- ἔκουσίως θύσω σοι, ἔξομολογήσομαι
τῷ ὄνόματί σου Κύριε ὅτι ἀγαθὸν
- ὅτι ἐκ πάσης θλίψεως ἐρρύσω με καὶ
ἐν τοῖς ἔχθροῖς μου ἐπεῖδεν ὁ
όφθαλμός μου

Ψαλμὸς νδ' (54).

- **Ἐνώτισαι ὁ Θεὸς τὴν προσευχήν μου
καὶ μὴ ὑπερίδῃς τὴν δέησίν μου**
- πρόσχες μοι καὶ εἰσάκουσόν μου·
έλυπήθην ἐν τῇ ἀδολεσχίᾳ μου καὶ
έταράχθην
- ἀπὸ φωνῆς ἔχθροῦ καὶ ἀπὸ θλίψεως
ἀμαρτωλοῦ ὅτι ἔξέκλιναν ἐπ' ἐμὲ
ἀνομίαν καὶ ἐν ὄργῃ ἐνεκότουν μοι.
- ἡ καρδία μου ἔταράχθη ἐν ἐμοὶ καὶ
δειλία θανάτου ἐπέπεσεν ἐπ' ἐμὲ
- φόβος καὶ τρόμος ἥλθεν ἐπ' ἐμὲ καὶ
ἔκάλυψε με σκότος
- καὶ εἶπα· τὶς δώσει μοι πτέρυγας ὡσεὶ¹
περιστερᾶς καὶ πετασθήσομαι καὶ
καταπαύσω;

- ίδοù ἐμάκρυνα φυγαδεύων καὶ
ηύλισθην ἐν τῇ ἐρήμῳ
- προσεδεχόμην τὸν Θεὸν τὸν σώζοντά
με ἀπὸ ὀλιγοψυχίας καὶ καταιγίδος
- καταπόντισον Κύριε καὶ καταδίελε τὰς
γλώσσας αὐτῶν ὅτι εἶδον ἀνομίαν καὶ
ἀντιλογίαν ἐν τῇ πόλει
- ἡμέρας καὶ νυκτὸς κυκλώσει αὐτὴν ἐπὶ
τὰ τείχη αὐτῆς ἀνομία καὶ κόπος ἐν
μέσῳ αὐτῆς καὶ ἀδικίᾳ
- καὶ οὐκ ἔξελιπεν ἐκ τῶν πλατειῶν
αὐτῆς τόκος καὶ δόλος
- ὅτι εἰ ἔχθρὸς ὠνείδισέ με ὑπήνεγκα ἄν
καὶ εἰ ὁ μισῶν με ἐπ' ἐμὲ
ἐμεγαλορρημόνησεν ἐκρύβην ἄν ἀπ'
αὐτοῦ
- σὺ δὲ ἄνθρωπε ἴσοψυχε ἡγεμών μου
καὶ γνωστέ μου
 - ὃς ἐπὶ τὸ αὐτὸ μοι ἐγλύκανας
ἔδέσματα, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
ἐπορεύθημεν ἐν ὁμονοίᾳ
 - ἐλθέτω θάνατος ἐπ' αὐτοὺς καὶ
καταβήτωσαν εἰς ἄδου ζῶντες ὅτι
πονηρίαι ἐν ταῖς παροικίαις αὐτῶν ἐν
μέσῳ αὐτῶν
 - ἐγὼ δὲ πρὸς τὸν Θεὸν ἐκέκραξα καὶ ὁ
Κύριος εἰσήκουσέ μου
 - ἐσπέρας καὶ πρωῒ καὶ μεσημβρίας
διηγήσομαι, ἀπαγγελῶ καὶ
εἰσακούσεται τῆς φωνῆς μου

- λυτρώσεται ἐν εἰρήνῃ τὴν ψυχήν μου ἀπὸ τῶν ἐγγιζόντων μοι ὅτι ἐν πολλοῖς ἡσαν σὺν ἐμοὶ
- εἰσακούσεται ὁ Θεὸς καὶ ταπεινώσει αὐτοὺς ὁ ὑπάρχων πρὸ τῶν αἰώνων
- οὐ γάρ ἔστιν αὐτοῖς ἀντάλλαγμα καὶ οὐκ ἐφοβήθησαν τὸν Θεὸν
- ἔξέτεινεν τὴν χεῖρα αὐτοῦ ἐν τῷ ἀποδιδόναι· ἐβεβήλωσαν τὴν διαθήκην αὐτοῦ
- διεμερίσθησαν ἀπὸ ὄργῆς τοῦ προσώπου αὐτοῦ καὶ ἤγγισεν ἡ καρδία αὐτοῦ, ἡ παλύνθησαν οἱ λόγοι αὐτοῦ ὑπὲρ ἔλαιον καὶ αὐτοί εἰσι βολίδες
- ἐπίρριψον ἐπὶ Κύριον τὴν μέριμνάν σου καὶ αὐτός σε διαθρέψει, οὐ δώσει εἰς τὸν αἰῶνα σάλον τῷ δικαίῳ
- σὺ δὲ ὁ Θεὸς κατάξεις αὐτοὺς εἰς φρέαρ διαφθορᾶς, ἄνδρες αἰμάτων καὶ δολιότητος οὐ μὴ ἡμισεύσωσιν τὰς ἡμέρας αὐτῶν, ἐγὼ δὲ ἐλπιῶ ἐπὶ σὲ **Κύριε.**

Ψαλμὸς 4' (90).

- **Ο** κατοικῶν ἐν βοηθείᾳ τοῦ Υψίστου, ἐν σκέπῃ τοῦ Θεοῦ τοῦ οὐρανοῦ αύλισθήσεται.
- Ἐρεῖ τῷ Κυρίῳ· Ἄντιλήπτωρ μου εἶ, καὶ καταφυγή μου, ὁ Θεός μου, καὶ ἐλπιῶ ἐπ' αὐτόν.

- "Οτι αύτὸς ὥσεται σε ἐκ παγίδος θηρευτῶν, καὶ ἀπὸ λόγου ταραχώδους.
- Ἐν τοῖς μεταφρένοις αὐτοῦ ἐπισκιάσει σοι, καὶ ὑπὸ τὰς πτέρυγας αὐτοῦ ἐλπιεῖς, ὅπλω κυκλώσει σε ἡ ἀλήθεια αὐτοῦ.
 - Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ φόβου νυκτερινοῦ, ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας.
 - Ἀπὸ πράγματος ἐν σκότει διαπορευομένου, ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ.
- Πεσεῖται ἐκ τοῦ κλίτους σου χιλιάς, καὶ μυριάς ἐκ δεξιῶν σου, πρὸς σὲ δὲ οὐκ ἔγγιεῖ.
 - Πλὴν τοῖς ὄφθαλμοῖς σου κατανοήσεις, καὶ ἀνταπόδοσιν ἀμαρτωλῶν ὅψει.
 - "Οτι σύ, Κύριε, ἡ ἐλπίς μου, τὸν "Υψιστον ἔθου καταφυγήν σου.
- Οὐ προσελεύσεται πρὸς σὲ κακά, καὶ μάστιξ οὐκ ἔγγιεῖ ἐν τῷ σκηνώματί σου.
- "Οτι τοῖς Ἅγγέλοις αὐτοῦ ἐντελεῖται περὶ σοῦ, τοῦ διαφυλάξαι σε ἐν πάσαις ταῖς ὁδοῖς σου.
- Ἐπὶ χειρῶν ἀροῦσί σε, μήποτε προσκόψῃς πρὸς λίθον τὸν πόδα σου.

- Ἐπὶ ἀσπίδα καὶ βασιλίσκον ἐπιβήσει,
καὶ καταπατήσεις λέοντα καὶ
δράκοντα.
- "Οτι ἐπ' ἔμὲ ἥλπισε, καὶ ὥσομαι
αὐτόν, σκεπάσω αὐτόν, ὅτι ἔγνω τὸ
ὄνομά μου.
- Κεκράξεται πρός με, καὶ εἰσακούσομαι
αὐτοῦ, μετ' αὐτοῦ εἴμι ἐν θλίψει,
ἔξελοῦμαι αὐτόν, καὶ δοξάσω αὐτόν.
- Μακρότητα ἡμερῶν ἐμπλήσω αὐτόν,
καὶ δείξω αὐτῷ τὸ σωτήριόν μου.

**Δόξα Πατρί.. Και νυν ... Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα. Δόξα σοι ὁ
Θεός, Κύριε, ἐλέησον (γ')**

Δόξα Πατρί.και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.

Ὕχος πλ. δ'.

**Ίδοù ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς
νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν
εὔρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ
πάλιν, ὃν εὔρήσει ῥαθυμοῦντα. Βλέπε
οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς,
ἴνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς
βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ
ἀνάνηψον κράζουσα."Αγιος, "Αγιος,
"Αγιος εἰ̄ ὁ Θεός ἡμῶν, προστασίαις τῶν
ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.**

**Καὶ νῦν.καὶ αεί καὶ εἰς τους αιώνας τῶν
αιώνων, αμήν.**

Θεοτοκίον

**“Οτι ούκ ἔχομεν παρόρησίαν διὰ τὰ πολλὰ
ἡμῶν ἀμαρτήματα, σὺ τὸν ἐκ σοῦ
γεννηθέντα δυσώπησον, Θεοτόκε
Παρθένε· πολλὰ γὰρ ἴσχύει δέησις
Μητρὸς πρὸς εὔμένειαν Δεσπότου. Μὴ
παρίδῃς ἀμαρτωλῶν ἱκεσίας ἡ
πάνσεμνος, ὅτι ἐλεήμων ἔστι, καὶ σώζειν
δυνάμενος, ὁ καὶ παθεῖν ὑπὲρ ἡμῶν
καταδεξάμενος.**

ΕΙΣ ΤΗΝ ΤΡΙΘΕΚΤΗΝ.

Τροπάριον τῆς Προφητείας Ἡχος πλ. β'.

**Ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, προσπίπτομέν
σοι, καὶ δεόμεθά σου Σωτὴρ τοῦ
Κόσμου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς τῶν
μετανοούντων.**

Δόξα Πατρί .. Καὶ νῦν ...

**Ἐν ψυχῇ συντετριμμένῃ, προσπίπτομέν
σοι, καὶ δεόμεθά σου Σωτὴρ τοῦ
Κόσμου. Σὺ γὰρ εἶ Θεὸς τῶν
μετανοούντων.**

Προκείμενον Ἡχος δ' Ψαλμὸς ρκε'.

**Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιών.**

**Στίχ. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ στόμα
ἡμῶν.**

Προφητείας Ἱεζεκιήλ τὸ Ἀνάγνωσμα
(Κεφ. Α', 1-20).

Ἐγένετο ἐν τῷ τριακοστῷ ἔτει, ἐν τῷ τετάρτῳ μηνὶ, πέμπτῃ τοῦ μηνός, καὶ ἐγὼ ἥμην ἐν μέσῳ τῆς αἰχμαλωσίας ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ ἤνοιχθησαν οἱ οὐρανοί, καὶ εἶδον ὅρασιν Θεοῦ, πέμπτῃ τοῦ μηνός, τοῦτο τὸ ἔτος τὸ πέμπτον τῆς αἰχμαλωσίας τοῦ βασιλέως Ἰωακείμ. Καὶ ἐγένετο λόγος Κυρίου πρὸς Ἱεζεκιήλ, υἱὸν Βουζεί, τὸν Ἱερέα, ἐν γῇ Χαλδαίων, ἐπὶ τοῦ ποταμοῦ τοῦ Χοβάρ, καὶ ἐγένετο ἐπ' ἐμὲ χεὶρ Κυρίου. Καὶ εἶδον, καὶ ἴδοὺ πνεῦμα ἔξαιρον ἥρχετο ἀπὸ Βορρᾶ, καὶ νεφέλη μεγάλη ἐν αὐτῷ, καὶ φέγγος κύκλω αὐτοῦ, καὶ πῦρ ἔξαστράπτον, καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ ὡς ὅρασις ἡλέκτρου ἐν μέσῳ τοῦ πυρός, καὶ φέγγος ἐν αὐτῷ, καὶ ἐν τῷ μέσῳ ὡς ὁμοίωμα τεσσάρων ζώων. Καὶ αὕτη ἡ ὅρασις αὐτῶν, ὁμοίωμα ἀνθρώπου ἐπ' αὐτοῖς, καὶ τέσσαρα πρόσωπα τῷ ἐνί, καὶ τέσσαρες πτέρυγες τῷ ἐνί, καὶ τὰ σκέλη αὐτῶν ὅρθια, καὶ πτερωτοὶ οἱ πόδες αὐτῶν, καὶ σπινθῆρες ὡς ἔξαστράπτων χαλκός, καὶ ἐλαφραὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν, καὶ χεὶρ ἀνθρώπου ὑποκάτωθεν τῶν πτερύγων αὐτῶν ἐπὶ τὰ τέσσαρα μέρη αὐτῶν, καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν τῶν τεσσάρων, ἔχόμεναι

ἐτέρα τῆς ἐτέρας· καὶ τὰ πρόσωπα αὐτῶν
 τῶν τεσσάρων οὐκ ἐπεστρέφοντο ἐν τῷ
 βαδίζειν αὐτά, ἔκαστον ἀπέναντι τοῦ
 προσώπου αὐτῶν ἐπορεύοντο. Καὶ
 ὁμοίωσις τῶν προσώπων αὐτῶν,
 πρόσωπον ἀνθρώπου, καὶ πρόσωπον
 λέοντος ἐκ δεξιῶν τοῖς τέσσαρσι, καὶ
 πρόσωπον μόσχου ἐξ ἀριστερῶν τοῖς
 τέσσαρσι, καὶ πρόσωπον ἀετοῦ τοῖς
 τέσσαρσι, καὶ αἱ πτέρυγες αὐτῶν
 ἐκτεταμέναι ἄνωθεν τοῖς τέσσαρσιν,
 ἐκατέρω δύο συνεζευγμέναι πρὸς
 ἄλλήλας, καὶ δύο ἐπεκάλυπτον ἐπάνω
 τοῦ σώματος αὐτῶν. Καὶ ἐκάτερον κατὰ
 πρόσωπον αὐτοῦ ἐπορεύετο, οὗ ἂν ἦν τὸ
 πνεῦμα πορευόμενον ἐπορεύοντο, καὶ
 οὐκ ἐπέστρεφον. Καὶ ἐν μέσῳ τῶν ζώων
 ὅρασις, ὡς ἀνθράκων πυρὸς καιομένων,
 ὡς ὄψις λαμπάδων συστρεφομένων
 ἀναμέσον τῶν ζώων, καὶ φέγγος τοῦ
 πυρός, καὶ ἐκ τοῦ πυρὸς ἐξεπορεύετο
 ἀστραπή, καὶ τὰ ζῶα ἔτρεχον, καὶ
 ἀνέκαμπτον ὡς εἴδος τοῦ Βεζέκ. Καὶ
 εἶδον· καὶ ἴδοὺ τροχὸς εἰς ἐπὶ τῆς γῆς,
 ἔχόμενος τῶν ζώων τοῖς τέσσαρσι, καὶ τὸ
 εἴδος τῶν τροχῶν ὡς εἴδος θαρσείς, καὶ
 ὁμοίωμα καὶ τὸ ποίημα αὐτῶν ἐν τοῖς
 τέσσαρσι, καὶ τὸ ἔργον αὐτῶν ἦν, καθὼς
 ἂν εἴη τροχὸς ἐν τροχῷ. Ἐπὶ τὰ τέσσαρα
 μέρη αὐτῶν ἐπορεύοντο, καὶ οὐκ
 ἐπέστρεφον ἐν τῷ πορεύεσθαι αὐτά,

ούδ' οἱ νῶτοι αὐτῶν, καὶ ὕψος ἦν αὐτοῖς.
 Καὶ εἶδον αὐτά, καὶ οἱ νῶτοι αὐτῶν,
 πλήρεις ὄφθαλμῶν κυκλόθεν τοῖς
 τέσσαρσι. Καὶ ἐν τῷ πορεύεσθαι τὰ ζῶα,
 ἐπορεύοντο καὶ οἱ τροχοὶ ἔχόμενοι
 αὐτῶν, καὶ ἐν τῷ ἔξαίρειν τὰ ζῶα ἀπὸ τῆς
 γῆς, ἐξήροντο καὶ οἱ τροχοί. Οὗ ἂν ἦν ἡ
 νεφέλη, ἐκεῖ ἦν καὶ τὸ πνεῦμα τοῦ
 πορεύεσθαι, ἐπορεύοντο τὰ ζῶα, καὶ οἱ
 τροχοὶ ἐξήροντο σὺν αὐτοῖς, διότι
 πνεῦμα ζωῆς ἦν ἐν τοῖς τροχοῖς.

Προκείμενον Ἡχος δ' Ψαλμὸς ρκς'.
 Ἐὰν μὴ Κύριος οἰκοδομήσῃ οἶκον, εἰς
 μάτην ἐκοπίασαν οἱ οἰκοδομοῦντες.
Στίχ. Ἐὰν μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς
 μάτην ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσσων.

**Ταχὺ προκαταλαβέτωσαν ἡμᾶς οἱ
 οἰκτιρμοί σου, Κύριε, ὅτι ἐπτωχεύσαμεν
 σφόδρα· βιόθησον ἡμῖν, ὁ Θεός, ὁ
 Σωτὴρ ἡμῶν, ἔνεκεν τῆς δόξης τοῦ
 ὄνοματός σου. Κύριε, ῥῦσαι ἡμᾶς, καὶ
 ἰλάσθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν, ἔνεκεν
 τοῦ ὄνοματός σου.**

Τρισάγιον.
 "Ἄγιος ὁ Θεός, "Ἄγιος Ἰσχυρός, "Ἄγιος
 Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (**ἐκ γ'**).
 Δόξα ... Καὶ νῦν ...
 Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ίλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
 Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
 Ἀγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
 ἡμῶν,
 ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (έκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὡς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἀφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ'.

Ως ἀπαρχὰς.

**‘Ο Ιακὼβ ὡδύρετο, τοῦ Ιωσὴφ τὴν
 στέρησιν, καὶ ὡς γενναῖος ἐκάθητο
 ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς
 Αἰγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ
 δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ**

**βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας,
καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.**

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἔθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς
ἐννοίας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
όδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα της πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
**εὐλογητὸς εἶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

Κύριε ἐλέησον (γ').

Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

**Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

**Οἱερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.**

Ἄμήν.

**Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας, Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἐαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Οσίου Ἐφραίμ.**

Ἄμήν.

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαί μοι τῷ σῷ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

**Μετὰ δὲ ταύτας, ἐτέρας μικρὰς ιβ'
λέγοντες καθ' ἐκάστην, τὸ ὁ Θεός,
ιλάσθητί μοι τῷ ἀμαρτωλῷ, καὶ ἐλέησόν
με, καὶ πάλιν μετάνοιαν μεγάλην, καὶ τὸν
τελευταῖον στίχον τῆς ἀνωτέρω Εὔχῆς.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαί μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἔματα πταισμάτα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἴ̄, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Ἄμήν.

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

ὁ Ἱερεύς τὴν εύχὴν τῆς σ' Ὡρας:

**Θεέ, καὶ Κύριε τῶν δυνάμεων καὶ πάσης
κτίσεως Δημιουργέ, ὁ διὰ σπλάγχνα
ἀνεικάστου ἐλέους σου τὸν μονογενῆ
σου Υἱόν, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν
Χριστόν, καταπέμψας ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ
γένους ἡμῶν, καὶ διὰ τοῦ τιμίου αὐτοῦ
Σταυροῦ τὸ χειρόγραφον τῶν ἀμαρτιῶν
ἡμῶν διαρρήξας, καὶ θριαμβεύσας ἐν
αὐτῷ τὰς ἀρχὰς καὶ ἔξουσίας τοῦ
σκότους. Αὐτὸς Δέσποτα φιλάνθρωπε,
πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν τὰς
εύχαριστηρίους ταύτας, καὶ ἵκετηρίους
ἐντεύξεις, καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ παντὸς
όλεθρίου καὶ σκοτεινοῦ παραπτώματος,
καὶ πάντων τῶν κακῶσαι ἡμᾶς ζητούντων
όρατῶν καὶ ἀοράτων ἔχθρῶν.**

Καθήλωσον ἐκ τοῦ φόβου σου τὰς
σάρκας ἡμῶν, καὶ μὴ ἐκκλίνῃς τὰς
καρδίας ἡμῶν εἰς λόγους, ἢ εἰς
λογισμοὺς πονηρίας, ἀλλὰ τῷ πόθῳ σου
τρῶσον ἡμῶν τὰς ψυχάς. "Ινα διὰ παντὸς
πρὸς σὲ ἀτενίζοντες, καὶ τῷ παρὰ σοῦ
φωτὶ ὀδηγούμενοι, σὲ τὸ ἀπρόσιτον καὶ
ἀἴδιον κατοπτεύοντες φῶς,
ἀκατάπαυστόν σοι τὴν ἔξομολόγησιν, καὶ
εὔχαριστίαν ἀναπέμπωμεν, τῷ ἀνάρχῳ
Πατρί, σὺν τῷ μονογενεῖ σου Υἱῷ, καὶ τῷ
παναγίῳ καὶ ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου
Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ εὐθύς ἐπισυνάπτεται ἡ Θ' "Ωρα.

ΑΚΟΛΟΥΘΙΑ ΤΗΣ Θ' ΩΡΑΣ.

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.
Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν Χριστῷ τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
Θεῷ.**

**Δεῦτε προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ, Χριστῷ τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς πγ' (83).

- **Ως ἀγαπητὰ τὰ σκηνώματά σου Κύριε τῶν δυνάμεων**
 - ἐπιποθεῖ καὶ ἐκλείπει ἡ ψυχή μου εἰς τὰς αὐλὰς τοῦ Κυρίου, ἡ καρδία μου καὶ ἡ σάρξ μου ἡγαλλιάσαντο ἐπὶ Θεὸν ζῶντα
 - καὶ γὰρ στρουθίον εὗρεν ἔαυτῷ οἰκίαν καὶ τρυγῶν νοσσιὰν ἔαυτῇ, οὐθήσει τὰ νοσσία αὐτῆς, τὰ θυσιαστήριά σου, Κύριε τῶν δυνάμεων ὁ βασιλεὺς μου καὶ ὁ Θεός μου
 - μακάριοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῷ οἴκῳ σου εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων αἰνέσουσί σε
 - μακάριος ἀνὴρ ᾧ ἔστιν ἡ ἀντίληψις αὐτοῦ παρὰ σοὶ· Κύριε ἀναβάσεις ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ διέθετο.
 - ἐν τῇ κοιλάδι τοῦ κλαυθμῶνος εἰς τόπον ὃν ἔθετο· καὶ γὰρ εὔλογίας δῶσει ὁ νομοθετῶν
 - πορεύσονται ἐκ δυνάμεως εἰς δύναμιν ὄφθήσεται ὁ Θεὸς τῶν Θεῶν ἐν Σιών
 - Κύριε ὁ Θεὸς τῶν δυνάμεων εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου ἐνώτισαι ὁ Θεὸς Ἱακὼβ
 - ὑπερασπιστὰ ἡμῶν ἵδε ὁ Θεὸς καὶ ἐπίβλεψον ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου
 - ὅτι κρείσσων ἡμέρα μία ἐν ταῖς αὐλαῖς σου ὑπὲρ χιλιάδας ἔξελεξάμην

παραρριπτεῖσθαι ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Θεοῦ
μᾶλλον ἢ οἰκεῖν ἐν σκηνώμασιν
ἀμαρτωλῶν

- ὅτι ἔλεον καὶ ἀλήθειαν ἀγαπᾷ Κύριος
ὁ Θεὸς χάριν καὶ δόξαν δώσει Κύριος
οὐ στερήσει τὰ ἀγαθὰ τοὺς
πορευομένους ἐν ἀκακίᾳ
- **Κύριε τῶν δυνάμεων μακάριος
ἄνθρωπος ὁ ἐλπίζων ἐπὶ σὲ.**

Ψαλμὸς πδ' (84).

- **Εὔδόκησας Κύριε τὴν γῆν σου
ἀπέστρεψας τὴν αἰχμαλωσίαν Ἱακὼβ**
- ἀφῆκας τὰς ἀνομίας τῷ λαῷ σου
ἐκάλυψας πάσας τὰς ἀμαρτίας αὐτῶν
- κατέπαυσας πᾶσαν τὴν ὄργήν σου,
ἀπέστρεψας ἀπὸ ὄργῆς θυμοῦ σου
 - ἐπίστρεψον ἡμᾶς ὁ Θεὸς τῶν
σωτηρίων ἡμῶν καὶ ἀπόστρεψον τὸν
θυμόν σου ἀφ' ἡμῶν
- μὴ εἰς τὸν αἰῶνα ὄργισθῆς ἡμῖν; ἢ
διατενεῖς τὴν ὄργήν σου ἀπὸ γενεᾶς
εἰς γενεὰν;
- ὁ Θεὸς σὺ ἐπιστρέψας ζωώσεις ἡμᾶς
καὶ ὁ λαός σου εύφρανθήσεται ἐπὶ σοὶ
- δεῖξον ἡμῖν Κύριε τὸ ἔλεός σου καὶ τὸ
σωτήριόν σου δῷης ἡμῖν;
- ἀκούσομαι τὶ λαλήσει ἐν ἐμοὶ Κύριος ὁ
Θεὸς ὅτι λαλήσει εἰρήνην ἐπὶ τὸν λαὸν
αὐτοῦ καὶ ἐπὶ τοὺς ὄσίους αὐτοῦ καὶ

έπὶ τοὺς ἐπιστρέφοντας πρὸς αὐτὸν
καρδίαν

- πλὴν ἔγγὺς τῶν φοβουμένων αὐτὸν τὸ σωτήριον αὐτοῦ τοῦ κατασκηνῶσαι δόξαν ἐν τῇ γῇ ἡμῶν
 - ἔλεος καὶ ἀλήθεια συνήντησαν, δικαιοσύνη καὶ εἰρήνη κατεφίλησαν.
 - ἀλήθεια ἐκ τῆς γῆς ἀνέτειλεν καὶ δικαιοσύνη ἐκ τοῦ οὐρανοῦ διέκυψεν
 - καὶ γὰρ ὁ Κύριος δώσει χρηστότητα καὶ ἡ γῆ ἡμῶν δώσει τὸν καρπὸν αὐτῆς
 - δικαιοσύνη ἐναντίον αὐτοῦ προπορεύεται καὶ θήσει εἰς ὁδὸν τὰ διαβήματα αὐτοῦ.

Ψαλμὸς πε' (85).

- **Κλῖνον Κύριε τὸ οὖς σου καὶ ἐπάκουσόν μου ὅτι πτωχὸς καὶ πένης είμὶ ἐγὼ**
- φύλαξον τὴν ψυχήν μου ὅτι ὄσιός είμι σῶσον τὸν δοῦλόν σου ὁ Θεός μου τὸν ἐλπίζοντα ἐπὶ σὲ
 - ἐλέησόν με Κύριε ὅτι πρὸς σὲ κεκράξομαι ὅλην τὴν ἡμέραν
 - εὕφρανον τὴν ψυχὴν τοῦ δούλου σου ὅτι πρὸς σὲ Κύριε ἥρα τὴν ψυχὴν μου
 - ὅτι σὺ Κύριε χρηστὸς καὶ ἐπιεικὴς καὶ πολυέλεος πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις σε.

- ἐνώτισαι Κύριε τὴν προσευχήν μου καὶ πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου
- ἐν ἡμέρᾳ θλίψεώς μου ἐκέκραξα πρὸς σὲ ὅτι εἰσήκουσάς μου
 - οὐκ ἔστιν ὅμοιός σοι ἐν Θεοῖς Κύριε καὶ οὐκ ἔστιν κατὰ τὰ ἔργα σου. Πάντα τὰ ἔθνη ὅσα ἐποίησας ἥξουσιν καὶ προσκυνήσουσιν ἐνώπιόν σου Κύριε καὶ δοξάσουσιν τὸ ὄνομά σου
 - ὅτι μέγας εἴς σὺ καὶ ποιῶν θαυμάσια σὺ εἴς ὁ Θεὸς μόνος ὁ μέγας
 - ὀδήγησόν με Κύριε ἐν τῇ ὀδῷ σου καὶ πορεύσομαι ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εύφρανθήτω ἡ καρδία μου τοῦ φοβεῖσθαι τὸ ὄνομά σου
 - ἔξομολογήσομαι σοι Κύριε ὁ Θεός μου ἐν ὅλῃ καρδίᾳ μου καὶ δοξάσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα
 - ὅτι τὸ ἔλεός σου μέγα ἐπ' ἔμε καὶ ἔρρυσω τὴν ψυχήν μου ἐξ ἄδου κατωτάτου
 - ὁ Θεὸς παράνομοι ἐπανέστησαν ἐπ' ἔμε καὶ συναγωγὴ κραταιῶν ἐζήτησαν τὴν ψυχήν μου καὶ οὐ προέθεντό σε ἐνώπιον αὐτῶν
 - καὶ σὺ Κύριε ὁ Θεὸς οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων μακρόθυμος καὶ πολυέλεος καὶ ἀληθινὸς
 - ἐπίβλεψον ἐπ' ἔμε καὶ ἐλέησόν με, δὸς τὸ κράτος σου τῷ παιδί σου καὶ σῶσον τὸν υἱὸν τῆς παιδίσκης σου

- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἵδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἔβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.
- Ποίησον μετ' ἐμοῦ σημεῖον εἰς ἀγαθὸν καὶ ἵδετωσαν οἱ μισοῦντές με καὶ αἰσχυνθήτωσαν ὅτι σὺ Κύριε ἔβοήθησάς μοι καὶ παρεκάλεσάς με.

- **Δόξα Πατρί...Καὶ νῦν...Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.** Δόξα σοι ὁ Θεός, **Κύριε, ἐλέησον (γ').**
- **Δόξα Πατρί και Υιώ και Αγίω Πνεύματι.**

„Ηχος πλ. δ'.

Ίδοù ὁ Νυμφίος ἔρχεται ἐν τῷ μέσῳ τῆς νυκτός, καὶ μακάριος ὁ δοῦλος, ὃν εὔρήσει γρηγοροῦντα, ἀνάξιος δὲ πάλιν, ὃν εὔρήσει ὥραθυμοῦντα. Βλέπε οὖν ψυχή μου, μὴ τῷ ὕπνῳ κατενεχθῆς, ἵνα μὴ τῷ θανάτῳ παραδοθῆς, καὶ τῆς βασιλείας ἔξω κλεισθῆς, ἀλλὰ ἀνάνηψον κράζουσα. “Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος εἴ̄ ὁ Θεός ἡμῶν, προστασίαις τῶν ἀσωμάτων σῶσον ἡμᾶς.

Καὶ νῦν.καὶ αεί καὶ εἰς τους αιώνας των αιώνων, αμήν.
Θεοτοκίον (χῦμα).

Ο δι' ήμᾶς γεννηθεὶς ἐκ Παρθένου, καὶ σταύρωσιν ὑπομείνας Ἀγαθέ, ὁ θανάτῳ τὸν θάνατον σκυλεύσας, καὶ ἔγερσιν δείξας ὡς Θεός, μὴ παρίδης οὓς ἔπλασας τῇ χειρὶ σου, δεῖξον τὴν φιλανθρωπίαν σου ἐλεῆμον, δέξαι τὴν τεκοῦσάν σε Θεοτόκον, πρεσβεύουσαν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ σῶσον, Σωτὴρ ἡμῶν, λαὸν ἀπεγνωσμένον.

Καὶ εὐθὺς λέγομεν τὸ παρὸν.

Μὴ δὴ παραδῷης ἡμᾶς εἰς τέλος, διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, καὶ μὴ διασκεδάσῃς τὴν διαθήκην σου, καὶ μὴ ἀποστήσῃς τὸ ἔλεός σου ἀφ' ἡμῶν, διὰ Ἀβραὰμ τὸν ἡγαπημένον ὑπὸ σοῦ, καὶ διὰ Ἰσαὰκ τὸν δοῦλόν σου **καὶ Ἰσραὴλ τὸν Ἅγιόν σου.**

Τρισάγιον.

Ἄγιος ὁ Θεός, Ἄγιος Ἰσχυρός, Ἄγιος Ἀθάνατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῶν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (Ἐκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ὃς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφεις ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὃς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν,
 καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
 ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
 καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καί τοῦ Υἱοῦ καί
 τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ'.
Ως ἀπαρχὰς.**

**Ο'Ιακὼβ ὡδύρετο, τοῦ Ἰωσὴφ τὴν
 στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο
 ἄρματι, ὃς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς
 Αἴγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ
 δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ
 βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας,
 καὶ νέμοντος στέφος ἄφθαρτον.**

**Κύριε ἐλέησον μ'(40).
 Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...
 Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
 ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,**

τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὅντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.

Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

ΟἽερεύς: Δι'εύχῶν τῶν Ἅγιων Πατέρων
ἡμῶν...
Ἄμήν.

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἐαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
Όσίου Ἐφραίμ.

Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῷς.

Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἰ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμήν.

Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
ὄρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι

εύλογητὸς εῖ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.

Ἄμην.

καὶ εὔθὺς

ΟΙ ΜΑΚΑΡΙΣΜΟΙ

**Ἡχος πλ. β' Ποιοῦντες ἄμα καὶ μικρὰν
μετάνοιαν μίαν.**

ό α' χορός

Ἐν τῇ βασιλείᾳ σου μνήσθητι ἡμῶν,
Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.

Μακάριοι οἱ πτωχοὶ τῷ πνεύματι, ὅτι
αὐτῶν ἔστιν ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Μακάριοι οἱ πενθοῦντες, ὅτι αὐτοὶ
παρακληθήσονται,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

Μακάριοι οἱ πραεῖς, ὅτι αὐτοὶ
κληρονομήσουσι τὴν γῆν,

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ό β' χορός

Μακάριοι οἱ πεινῶντες καὶ διψῶντες τὴν
δικαιοσύνην, ὅτι αὐτοὶ χορτασθήσονται.

Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθῃς ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.

ό α' χορός

**Μακάριοι οἱ ἐλεήμονες, ὅτι αύτοὶ¹
ἐλεηθήσονται,**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ὁ β' χορός

**Μακάριοι οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ, ὅτι
αύτοὶ τὸν Θεὸν ὄψονται.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ὁ α' χορός

**Μακάριοι οἱ εἰρηνοποιοί, ὅτι αύτοὶ υἱοὶ
Θεοῦ κληθήσονται,**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ὁ β' χορός

**Μακάριοι οἱ δεδιωγμένοι ἐνεκεν
δικαιοσύνης, ὅτι αὐτῶν ἐστιν ἡ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ὁ α' χορός

**Μακάριοί ἐστε, ὅταν ὀνειδίσωσιν ὑμᾶς,
καὶ διώξωσι, καὶ εἴπωσι πᾶν πονηρὸν
ῥῆμα καθ' ὑμῶν, ψευδόμενοι ἐνεκεν
ἔμοι.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ὁ β' χορός

**Χαίρετε καὶ ἀγαλλιάσθε, ὅτι ὁ μισθὸς
ὑμῶν πολὺς ἐν τοῖς οὐρανοῖς.**

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

Δόξα Πατρί ...

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

Καὶ νῦν ...

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

**Μνήσθητι ἡμῶν, Κύριε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

ό β' χορός

**Μνήσθητι ἡμῶν, Δέσποτα, ὅταν ἔλθης
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου.**

ό α' χορός

**Μνήσθητι ἡμῶν, Ἀγιε, ὅταν ἔλθης ἐν τῇ
βασιλείᾳ σου.**

Καὶ συνεχίζει ὁ Ἄναγνώστης.

**Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,
πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης
σου.**

**Στίχ. Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ
φωτίσθητε, καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ
μὴ καταισχυνθῆ.**

**Χορὸς ὁ ἐπουράνιος ὑμνεῖ σε καὶ λέγει·
Ἄγιος, Ἅγιος, Ἅγιος, Κύριος Σαβαώθ,**

πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ τῆς δόξης σου.

Δόξα Πατρί ...

Χορὸς ἀγίων Ἀγγέλων καὶ Ἀρχαγγέλων,
μετὰ πασῶν τῶν ἐπουρανίων Δυνάμεων,
ύμνεῖ σε καὶ λέγει· Ἅγιος, Ἅγιος, Ἅγιος,
Κύριος Σαβαώθ, πλήρης ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ
γῆ τῆς δόξης σου.

Καὶ νῦν ...

Πιστεύω εἰς ἔνα Θεόν, Πατέρα,
Παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ
γῆς, ὄρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων.
Καὶ εἰς ἔνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν
Υἱόν του Θεοῦ τὸν Μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ
Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν
αἰώνων. Φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν
ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ γεννηθέντα, οὐ
ποιηθέντα, ὅμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ
τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς
ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν
σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν
καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος Ἁγίου καὶ
Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ
ἔνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ
ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα
καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα
εἰς τοὺς Οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ
δεξιῶν τοῦ Πατρός. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον
μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ
της βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος.

**Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ Ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ
Ζωοποιόν, τὸ ἐκ του Πατρὸς
ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ
συμπροσκυνούμενον καὶ
συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διά τῶν
Προφητῶν.**

**Εἰς Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ
Ἀποστολικὴν Ἑκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἐν
Βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἀμαρτιῶν.
Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν. Καὶ ζωήν
τοῦ μέλλοντος αἰώνος. Ἄμήν.**

**"Ἄνεις, ἄφες, συγχώρησον, ὁ Θεός, τὰ
παραπτώματα ἡμῶν, τὰ ἐκούσια καὶ τὰ
ἀκούσια, τὰ ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ, τὰ ἐν
γνώσει καὶ ἀγνοίᾳ, τὰ ἐν νυκτὶ καὶ
ἡμέρᾳ, τὰ κατὰ νοῦν καὶ διάνοιαν, τὰ
πάντα ἡμῖν συγχώρησον, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.**

Εἶτα τό,

**Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου
ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.**

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ ἄγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Αμήν.

Κοντάκιον Ἡχος πλ. δ'.
Ως ἀπαρχὰς.

**‘Ο Ιακώβ ὡδύρετο, τοῦ Ιωσὴφ τὴν
στέρησιν, καὶ ὁ γενναῖος ἐκάθητο
ἄρματι, ὡς βασιλεὺς τιμώμενος, τῆς
Αἴγυπτίας γὰρ τότε ταῖς ἡδοναῖς μὴ
δουλεύσας, ἀντεδοξάζετο παρὰ τοῦ
βλέποντος τὰς τῶν ἀνθρώπων καρδίας,
καὶ νέμοντος στέφοις ἄφθαρτον.**

Κύριε ἐλέησον μ'(40).

**‘Ο ἐν παντὶ καιρῷ καὶ πάσῃ ὥρᾳ ἐν
οὐρανῷ καὶ ἐπὶ γῆς προσκυνούμενος καὶ
δοξαζόμενος Χριστὸς ὁ Θεός, ὁ
μακρόθυμος, ὁ πολυέλεος, ὁ
πολυέσπλαγχνος, ὁ τοὺς δικαίους
ἀγαπῶν καὶ τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἐλεῶν, ὁ
πάντας καλῶν πρὸς σωτηρίαν διά τῆς
ἐπαγγελίας τῶν μελλόντων ἀγαθῶν,
αὐτός. Κύριε, πρόσδεξαι καὶ ἡμῶν ἐν τῇ
ὥρᾳ ταύτῃ τὰς ἐντεύξεις καὶ ἴθυνον τὴν
ζωὴν ἡμῶν πρὸς τὰς ἐντολάς σου. Τὰς
ψυχὰς ἡμῶν ἀγίασον, τὰ σώματα
ἄγνισον, τοὺς λογισμοὺς διόρθωσον, τὰς**

έννοιας κάθαρον καὶ ῥῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ
πάσης θλίψεως, κακῶν καὶ ὀδύνης.
Τείχισον ἡμᾶς ἀγίοις σου Ἀγγέλοις, ἵνα τῇ
παρεμβολῇ αὐτῶν φρουρούμενοι καὶ
όδηγούμενοι καταντήσωμεν εἰς τὴν
ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ εἰς τὴν
ἐπίγνωσιν τῆς ἀπροσίτου σου δόξης, ὅτι
εὐλογητὸς εἴ εἰς τοὺς αἰῶνας των
αἰώνων. Ἄμην.

Κύριε ἐλέησον (γ')
Δόξα Πατρί ... Καὶ νῦν ...

Τὴν Τιμιωτέραν τῶν Χερουβείμ, καὶ
ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφείμ,
τὴν ἀδιαφθόρως Θεὸν Λόγον τεκοῦσαν,
τὴν ὄντως Θεοτόκον, σὲ μεγαλύνομεν.
Ἐν ὀνόματι Κυρίου, εὐλόγησον Πάτερ.

·Ο ιερεύς· Ο Θεὸς οἰκτειρήσαι ἡμᾶς καὶ
εὐλογήσαι ἡμᾶς, ἐπιφάναι τὸ
πρόσωπον αὐτοῦ ἐφ' ἡμᾶς καὶ ἐλεήσαι
ἡμᾶς.

Αμήν

Καὶ ποιοῦμεν τὰς τρεῖς μεγάλας
μετανοίας. Εἴθ' οὕτω, λέγομεν καθ'
ἔαυτοὺς καὶ ἔνα στίχον τῆς Εὐχῆς τοῦ
·Οσίου Ἐφραίμ.

**Κύριε, καὶ Δέσποτα τῆς ζωῆς μου,
πνεῦμα ἀργίας, περιεργίας, φιλαρχίας,
καὶ ἀργολογίας μή μοι δῶς.**

**Πνεῦμα δὲ σωφροσύνης,
ταπεινοφροσύνης, ὑπομονῆς καὶ ἀγάπης,
χάρισαι μοι τῷ σῷ δούλῳ.**

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων.**

Αμήν

**Ναί, Κύριε Βασιλεῦ, δώρησαι μοι τοῦ
όρᾶν τὰ ἐμὰ πταίσματα, καὶ μὴ
κατακρίνειν τὸν ἀδελφόν μου, ὅτι
εὐλογητὸς εἶ, εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

Αμήν

**Δέσποτα Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ὁ μακροθυμήσας ἐπὶ τοῖς ἡμῶν
πλημμελήμασι, καὶ ἄχρι τῆς παρούσης
ῶρας ἀγαγὼν ἡμᾶς, ἐν ᾧ ἐπὶ τοῦ
ζωοποιοῦ ξύλου κρεμάμενος, τῷ
εὔγνώμονι ληστῇ τὴν εἰς τὸν Παράδεισον
ἀδοποίησας εἴσοδον, καὶ θανάτῳ τὸν
Θάνατον ὕλεσας, ἵλασθητι ἡμῖν τοῖς
ταπεινοῖς, καὶ ἀμαρτωλοῖς καὶ ἀναξίοις**

δούλοις σου. Ἡμάρτομεν γὰρ καὶ
ἡνομήσαμεν, καὶ οὐκ ἐσμὲν ἄξιοι ἄραι τὰ
ὅμματα ἡμῶν, καὶ βλέψαι εἰς τὸ ὕψος
τοῦ οὐρανοῦ, διότι κατελίπομεν τὴν ὁδόν
τῆς δικαιοσύνης σου καὶ ἐπορεύθημεν ἐν
τοῖς θελήμασι τῶν καρδιῶν ἡμῶν. Ἀλλ'
 ἴκετεύομεν τὴν σὴν ἀνείκαστον
ἀγαθότητα. Φεῖσαι ἡμῶν, Κύριε κατὰ τὸ
πλῆθος τοῦ ἑλέους σου, καὶ σῶσον ἡμᾶς
διὰ τὸ ὄνομά σου τὸ Ἅγιον, ὅτι ἔξέλιπον
ἐν ματαιότητι αἱ ἡμέραι ἡμῶν. Ἐξελοῦ
ἡμᾶς τῆς τοῦ ἀντικειμένου χειρός, καὶ
ἄφες ἡμῖν τὰ ἀμαρτήματα, καὶ νέκρωσον
τὸ σαρκικὸν ἡμῶν φρόνημα, ἵνα τὸν
παλαιὸν ἀποθέμενοι ἄνθρωπον, τὸν νέον
ἐνδυσώμεθα, καὶ σοὶ ζήσωμεν τῷ
ἡμετέρῳ Δεσπότῃ καὶ κηδεμόνι. Καὶ
 οὕτω τοῖς σοῖς ἀκολουθοῦντες
προστάγμασιν, εἰς τὴν αἰώνιον
ἀνάπαυσιν καταντήσωμεν, ἔνθα πάντων
ἔστι τῶν εὔφραινομένων ἡ κατοικία. Σὺ
γὰρ εἶ ἡ ὄντως ἀληθινὴ εὐφροσύνη καὶ
ἀγαλλίασις τῶν ἀγαπώντων σε, Χριστὲ ὁ
Θεὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
 ἀναμπέπομεν, σὺν τῷ ἀνάρχῳ σου
Πατρί, καὶ τῷ Παναγίῳ, καὶ ἀγαθῷ, καὶ
ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεί, καὶ
εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμήν.

**Ἐὰν ὅμως πρόκειται νὰ τελεσθῇ
λειτουργία τῶν Προηγιασμένων μετά τὸ
«Ο Θεὸς οίκτειρήσαι ἡμᾶς...» λέγομεν'.**

Τρισάγιον.

“Άγιος ὁ Θεός, Άγιος Ἰσχυρός, Άγιος
Ἄθανατος, ἐλέησον ἡμᾶς. (Έκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Παναγία Τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς.

Κύριε, ἵλασθητι ταῖς ἀμαρτίαις ἡμῶν,
Δέσποτα, συγχώρησον τὰς ἀνομίας ἡμῖν.
Ἄγιε, ἐπίσκεψαι καὶ ἵασαι τὰς ἀσθενείας
ἡμῶν,
ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου.

Κύριε, ἐλέησον, (Έκ γ').

Δόξα ... Καὶ νῦν ...

Πάτερ ἡμῶν ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
ώς ἐν οὐρανῷ, καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ὡς
καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὄφειλέταις ἡμῶν,
καὶ μὴ εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν,
ἀλλὰ ρῦσαι ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ πονηροῦ.

**“Οτι σοῦ ἔστιν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα του Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας των αἰώνων.**

Κύριε ἐλέησον (ιβ').

ὁ Προεξάρχων τὴν Εύχήν.

Παναγία Τριάς, τὸ ὄμοούσιον κράτος, ἡ
 ἀδιαιρετος βασιλεία, ἡ πάντων τῶν
 ἀγαθῶν αἰτία, εὔδόκησον δὴ καὶ ἐπ' ἔμοὶ
 τῷ ἀμαρτωλῷ· στήριξον, συνέτισον τὴν
 καρδίαν μου, καὶ πᾶσαν περίελέ μου τὴν
 βεβηλότητα· φώτισόν μου τὴν διάνοιαν,
 ἵνα διαπαντὸς δοξάζω,
 ύμνῳ, προσκυνῶ, καὶ λέγω· Εἶς ἄγιος, εἶς,
 Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς, είς δόξαν Θεοῦ
 Πατρὸς

Αμήν.

**Ίερεὺς: Δόξα σοι, ὁ Θεὸς ἡμῶν, δόξα
 σοι.**

**Ο Άναγνώστης: Δόξα Πατρὶ καὶ Γίῳ καὶ
 Ἀγίῳ Πνεύματι, καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
 τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Αμήν.**

**Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε
 ἐλέησον. Πάτερ Ἀγιε εὐλόγησον.**

**Ἐρχόμενος ὁ Κύριος ἐπὶ τὸ ἐκούσιον
 Πάθος διά τὴν ἡμῶν σωτηρίαν, Χριστός ὁ
 ἀληθινός Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν,
 ταῖς πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ
 παναμώμου ἀγίας αύτοῦ μητρός, τῶν
 ἀγίων, ἐνδόξων καὶ πανευφήμων
 Ἀποστόλων, καὶ πάντων τῶν Ἁγίων,
 ἐλεήσαι καὶ σώσαι ἡμάς, ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλάνθρωπος καὶ ἐλεήμων Θεός.**

Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
 Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
 ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμάς.
Ἄμην.

ΕΣΠΕΡΙΝΟΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΤΡΙΤΗΣ (11

Απριλίου 2023).

Μνείαν ποιούμεθα τῆς τῶν δέκα
 Παρθένων παραβολῆς, τῆς ἐκ τοῦ
 ἱεροῦ Εὐαγγελίου. Μνήμη τοῦ Ἅγιου
 Ἱερομάρτυρος Ἀντίπα, Ἐπισκόπου
 Περγάμου.

καὶ

ΘΕΙΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΩΝ
 ΠΡΟΗΓΙΑΣΜΕΝΩΝ ΔΩΡΩΝ.

Ἴερεύς: Εύλογημένη ἡ βασιλεία τοῦ
 Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου
 Πνεύματος, νῦν, καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς
 αἰῶνας τῶν αἰώνων.

ὁ Ἄναγνώστης:

**Ἄμην. Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν τῷ βασιλεῖ ἡμῶν Θεῷ.**
**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
 προσπέσωμεν Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ ἡμῶν
 Θεῷ.**

**Δεῦτε, προσκυνήσωμεν καὶ
προσπέσωμεν αὐτῷ Χριστῷ, τῷ βασιλεῖ
καὶ Θεῷ ἡμῶν.**

Ψαλμὸς ργ' (103).

- **Εύλόγει ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον,
Κύριε ὁ Θεός μου ἐμεγαλύνθης
σφόδρα.**
- Ἐξομολόγησιν καὶ μεγαλοπρέπειαν
ἐνεδύσω, ἀναβαλλόμενος φῶς ὡς
ἰμάτιον.
- Ἐκτείνων τὸν οὐρανὸν ὡσεὶ δέρριν, ὁ
στεγάζων ἐν ὕδασιν τὰ ὑπερῷα
αὐτοῦ.
- Ὁ τιθεὶς νέφη τὴν ἐπίβασιν αὐτοῦ, ὁ
περιπατῶν ἐπὶ πτερύγων ἀνέμων.
- Ὁ ποιῶν τοὺς ἄγγελους αὐτοῦ
πνεύματα, καὶ τοὺς λειτουργοὺς
αὐτοῦ πυρὸς φλόγα.
- Ὁ θεμελιῶν τὴν γῆν ἐπὶ τὴν ἀσφάλειαν
αὐτῆς, οὐ κλιθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα
τοῦ αἰῶνος.
- Ἄβυσσος ὡς ἰμάτιον τὸ περιβόλαιον
αὐτοῦ, ἐπὶ τῶν ὄρέων στήσονται
ὕδατα.
- Ἀπὸ ἐπιτιμήσεώς σου φεύξονται, ἀπὸ
φωνῆς βροντῆς σου δειλιάσουσιν.
- Ἀναβαίνουσιν ὅρη, καὶ καταβαίνουσι
πεδία εἰς τόπον, ὃν ἐθεμελίωσας
αὐτά.

- "Οριον ἔθου, ὃ οὐ παρελεύσονται,
οὐδὲ ἐπιστρέψουσι καλύψαι τὴν γῆν.
- Όξαποστέλλων πηγὰς ἐν φάραγξιν,
ἀνάμεσον τῶν ὄρέων διελεύσονται
ὕδατα.
- Ποτιοῦσι πάντα τὰ θηρία τοῦ ἀγροῦ,
προσδέξονται ὅναγροι εἰς δίψαν
αὐτῶν.
- Ἐπ' αὐτὰ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ
κατασκηνώσει ἐκ μέσου τῶν πετρῶν
δώσουσι φωνήν.
- Ποτίζων ὅρη ἐκ τῶν ὑπερώων αὐτοῦ
ἀπὸ καρποῦ τῶν ἔργων σου
χορτασθήσεται ἡ γῆ.
- Όξαπατέλλων χόρτον τοῖς κτήνεσι,
καὶ χλόην τῇ δουλείᾳ τῶν ἀνθρώπων.
- Τοῦ ἔξαγαγεῖν ἄρτον ἐκ τῆς γῆς καὶ
οἶνος εὔφραίνει καρδίαν ἀνθρώπου.
- Τοῦ ἱλαρῦναι πρόσωπον ἐν ἐλαίῳ καὶ
ἄρτος καρδίαν ἀνθρώπου στηρίζει.
- Χορτασθήσεται τὰ ξύλα τοῦ πεδίου, αἱ
κέδροι τοῦ Λιβάνου, ἃς ἐφύτευσας.
- Ἐκεῖ στρουθία ἐννοσσεύσουσι, τοῦ
ἔρωδιοῦ ἡ κατοικία ἡγεῖται αὐτῶν.
- "Ορη τὰ ὑψηλὰ ταῖς ἐλάφοις, πέτρα
καταφυγὴ τοῖς λαγωοῖς.
- Ἐποίησε σελήνην εἰς καιρούς ὁ ἥλιος
ἔγνω τὴν δύσιν αὐτοῦ.
- "Εθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ ἐν αὐτῇ
διελεύσονται πάντα τὰ θηρία τοῦ
δρυμοῦ.

- Σκύμνοι ὡρυόμενοι τοῦ ἀρπάσαι, καὶ ζητῆσαι παρὰ τῷ Θεῷ βρῶσιν αὐτοῖς.
- Ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος, καὶ συνήχθησαν, καὶ εἰς τὰς μάνδρας αὐτῶν κοιτασθήσονται.
- Ἐξελεύσεται ἄνθρωπος ἐπὶ τὸ ἔργον αὐτοῦ, καὶ ἐπὶ τὴν ἐργασίαν αὐτοῦ ἔως ἐσπέρας.
- Ὡς ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε, πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας, ἐπληρώθη ἡ γῆ τῆς κτίσεώς σου.
 - Αὕτη ἡ θάλασσα ἡ μεγάλη καὶ εὔρυχωρος, ἐκεῖ ἐρπετὰ ὡν οὐκ ἔστιν ἀριθμός, ζῶα μικρὰ μετὰ μεγάλων.
 - Ἐκεῖ πλοῖα διαπορεύονται, δράκων οὗτος, ὃν ἔπλασας ἐμπαίζειν αὐτῇ.
 - Πάντα πρὸς σὲ προσδοκῶσι, δοῦναι τὴν τροφὴν αὐτῶν εἰς εὔκαιρον δόντος σου αὐτοῖς συλλέξουσιν.
 - Ἀνοίξαντός σου τὴν χεῖρα, τὰ σύμπαντα πλησθήσονται χρηστότητος ἀποστρέψαντος δέ σου τὸ πρόσωπον, ταραχθήσονται.
 - Ἄντανελεῖς τὸ πνεῦμα αὐτῶν, καὶ ἐκλείψουσι, καὶ εἰς τὸν χοῦν αὐτῶν ἐπιστρέψουσιν.
 - Ἐξαποστελεῖς τὸ πνεῦμα σου, καὶ κτισθήσονται, καὶ ἀνακαινιεῖς τὸ πρόσωπον τῆς γῆς.

- "Ητω ἡ δόξα Κυρίου εἰς τοὺς αἰῶνας εύφρανθήσεται Κύριος ἐπὶ τοῖς ἔργοις αύτοῦ.
- Ό ἐπιβλέπων ἐπὶ τὴν γῆν, καὶ ποιῶν αὐτὴν τρέμειν ὁ ἀπτόμενος τῶν ὄρέων, καὶ καπνίζονται.
- Ἀσω τῷ Κυρίῳ ἐν τῇ ζωῇ μου, ψαλῶ τῷ Θεῷ μου ἔως ὑπάρχω.
- Ἡδυνθείη αὐτῷ ἡ διαλογή μου, ἐγὼ δὲ εύφρανθήσομαι ἐπὶ τῷ Κυρίῳ.
- Ἔκλείποιεν ἀμαρτωλοὶ ἀπὸ τῆς γῆς, καὶ ἄνομοι, ὥστε μὴ ὑπάρχειν αύτούς. Εὐλόγει, ἡ ψυχή μου, τὸν Κύριον.

Kai πάλιν

- Ό ἥλιος ἔγνω τὴν δύσιν αύτοῦ ἔθου σκότος, καὶ ἐγένετο νύξ.
- Ως ἐμεγαλύνθη τὰ ἔργα σου, Κύριε πάντα ἐν σοφίᾳ ἐποίησας.

Δόξα Πατρὶ... Kai νῦν...

Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.

Δόξα σοι ὁ Θεός (ἐκ γ').

Ἡ ἐλπὶς ἡμῶν, Κύριε, δόξα σοι.

Ο Διάκονος:

- Ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον. (Χύμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ὑπέρ τῆς ἄνωθεν εἰρήνης, καὶ τῆς σωτηρίας τῶν ψυχῶν ἡμῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

• **Κύριε ἐλέησον.**

- 'Υπέρ της εἰρήνης του σύμπαντος κόσμου, εύσταθείας τῶν ἀγίων του Θεοῦ Ἑκκλησιῶν, καὶ τῆς τῶν πάντων ἐνώσεως, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

• **Κύριε ἐλέησον.**

- 'Υπέρ τοῦ ἀγίου οἴκου τούτου, καὶ τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας, καὶ φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

• **Κύριε ἐλέησον.**

- 'Υπέρ τῶν εὔσεβῶν καὶ ὄρθιοδόξων χριστιανῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

• **Κύριε ἐλέησον.**

- 'Υπέρ τοῦ Ἀρχιεπισκόπου ἡμῶν, (**τοῦ δεῖνος**), τοῦ τιμίου πρεσβυτερίου, τῆς ἐν Χριστῷ διακονίας, παντός τοῦ Κλήρου καὶ τοῦ Λαοῦ, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

• **Κύριε ἐλέησον.**

- 'Υπέρ τῆς πόλεως ταύτης, πάσης πόλεως καὶ χώρας καὶ τῶν πίστει οίκούντων ἐν αὐταῖς, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

• **Κύριε ἐλέησον.**

- 'Υπέρ εὔκρασίας ἀέρων, εύφορίας τῶν καρπῶν τῆς γῆς καὶ καιρῶν εἰρηνικῶν, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

• **Κύριε ἐλέησον.**

- 'Υπέρ πλεόντων, ὁδοιπορούντων, νοσούντων, καμνόντων, αἰχμαλώτων καὶ

τῆς σωτηρίας αὐτῶν, τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

- **Κύριε ἐλέησον.**

- Ὅπερ τοῦ ῥυσθῆναι ἡμᾶς ἀπὸ πάσης
θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης,
τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

- **Κύριε ἐλέησον.**

- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

- **Κύριε ἐλέησον.**

- Τῆς Παναγίας, ἀχράντου,
ύπερευλογημένης, ἐνδόξου, Δεσποίνης
ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου
Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν Ἁγίων
μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους
καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν, Χριστῷ τῷ
Θεῷ παραθώμεθα.

- **Σοὶ Κύριε.**

ὅ Ιερεύς:

“Οτι πρέπει σοι, πᾶσα δόξα, τιμὴ καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

**Μεθ' ὁ κλείεται ἐντελῶς ἡ Ὦραία
Πύλη, ὁ Ἀναγνώστης ἀναγινώσκει
μεγαλοφώνως τά "Πρὸς Κύριον" ἥτοι τὸ
ΙΗ' (18ον) Κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου.**

ΠΡΩΤΗ ΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΙΘ' 119.

**Πρὸς Κύριον ἐν τῷ θλίβεσθαι με
ἐκέκραξα, καὶ εἰσήκουσέ μου, Κύριε,
ρῦσαι τὴν ψυχήν μου ἀπὸ χειλέων
ἀδίκων καὶ ἀπὸ γλώσσης δολίας. Τὶ
δοθείη σοι, καὶ τὶ προστεθείη σοι πρὸς
γλῶσσαν δολίαν; Τὰ βέλη τοῦ δυνατοῦ
ἡκονημένα, σὺν τοῖς, ἄνθραξι τοῖς
ἐρημικοῖς, Οἴμοι! ὅτι ἡ παροικία μου
ἐμακρύνθη, κατεσκήνωσα μετὰ τῶν
σκηνωμάτων Κηδάρ' πολλὰ παρώκησεν ἡ
ψυχή μου, Μετὰ τῶν μισούντων τὴν
εἰρήνην ἥμην εἰρηνικός, ὅταν ἐλάλουν
αὐτοῖς, ἐπολέμουν με δωρεάν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚ' 120.

**Ὕρα τοὺς ὄφθαλμούς μου εἰς τὰ ὅρη,
ὅθεν ἦξει ἡ βιόθειά μου. Ἡ βιόθειά μου
παρὰ Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν. Μὴ δῷης εἰς σάλον
τὸν πόδα σου, μηδὲ νυστάξει ὁ
φυλάσσων σε. Ἰδοὺ οὐ νυστάξει, οὐδὲ
ύπνώσει ὁ φυλάσσων τὸν Ἰσραὴλ. Κύριος
φυλάξει σε, Κύριος σκέπη σοι ἐπὶ χεῖρα
δεξιάν σου. Ἦμέρας ὁ ἥλιος οὐ
συγκαύσει σε, οὐδὲ ἡ σελήνη τὴν νύκτα,
Κύριος φυλάξει σε ἀπὸ παντὸς κακοῦ,
φυλάξει τὴν ψυχήν σου ὁ Κύριος, Κύριος
φυλάξει τὴν εἴσοδόν σου, καὶ τὴν ἔξοδόν
σου, ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΑ' 121.

Εύφρανθην ἐπὶ τοῖς εἰρηκόσι μοι. Εἰς
οἶκον Κυρίου πορευσόμεθα, Ἐστῶτες
ἥσαν οἱ πόδες ἡμῶν ἐν ταῖς αὐλαῖς σου,
Ιερουσαλήμ. Ιερουσαλήμ οἴκοδομουμένη
ώς πόλις, ἦς ἡ μετοχὴ αὐτῆς ἐπὶ τὸ αὐτό.

Ἐκεῖ γὰρ ἀνέβησαν αἱ φυλαί, φυλαὶ
Κυρίου, μαρτύριον τῷ Ἰσραὴλ, τοῦ
ἔξιμολογήσασθαι τῷ ὄνόματι Κυρίου.

“Οτι ἔκει ἐκάθισαν θρόνοι εἰς κρίσιν,
θρόνοι ἐπὶ οἶκον Δαυΐδ. Ἐρωτήσατε δὴ τὰ
εἰς εἰρήνην τὴν Ιερουσαλήμ καὶ εὔθηνία
τοῖς ἀγαπῶσί σε. Γενέσθω δὴ εἰρήνη ἐν
τῇ δυνάμει σου, καὶ εὔθηνία ἐν ταῖς
πυργοβάρεσί σου. “Ἐνεκα τῶν ἀδελφῶν
μου καὶ τῶν πλησίον μου, ἐλάλουν δὴ
εἰρήνην περὶ σοῦ. **“Ἐνεκα τοῦ οἴκου
Κυρίου τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔξεζήτησα
ἀγαθά σοι.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΒ' 122.

Πρὸς σὲ ἥρα τοὺς ὄφθαλμούς μου, τὸν
κατοικοῦντα ἐν τῷ οὐρανῷ, Ἰδοὺ ὡς
ὄφθαλμοὶ δούλων εἰς χεῖρας τῶν κυρίων
αὐτῶν ὡς ὄφθαλμοὶ παιδίσκης εἰς χεῖρας
τῆς κυρίας αὐτῆς, οὕτως οἱ ὄφθαλμοὶ
ἡμῶν πρὸς Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔως
οὗ οἰκτερῆσαι ἡμᾶς. Ἐλέησον ἡμᾶς,
Κύριε, ἐλέησον ἡμᾶς, ὅτι ἐπὶ πολὺ¹
ἐπλήσθημεν ἔξουδενώσεως. Ἐπὶ πλεῖον

έπλήσθη ἡ ψυχὴ ἡμῶν, τὸ ὄνειδος τοῖς
εὔθηνοῦσι, καὶ ἡ ἔξουδένωσις τοῖς
ύπερηφάνοις.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΓ' 123.

Εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, εἰπάτω δὴ
Ἰσραὴλ, εἰ μὴ ὅτι Κύριος ἦν ἐν ἡμῖν, ἐν τῷ
ἐπαναστῆναι ἀνθρώπους ἐφ' ἡμᾶς, ἅρα
ζῶντας ἀν κατέπιον ἡμᾶς. Ἐν τῷ
όργισθῆναι τὸν θυμὸν αὐτῶν ἐφ' ἡμᾶς,
ἄρα τὸ ὕδωρ ἀν κατεπόντισεν ἡμᾶς.
Χείμαρρον διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν, ἅρα
διηλθεν ἡ ψυχὴ ἡμῶν τὸ ὕδωρ τὸ
ἀνυπόστατον. Εύλογητὸς Κύριος, ὃς οὐκ
ἔδωκεν ἡμᾶς εἰς θήραν τοῖς ὁδοῦσιν
αὐτῶν. Ἡ ψυχὴ ἡμῶν ὡς στρουθίον
ἐρρύσθη ἐκ τῆς παγίδος τῶν
θηρευόντων. Ἡ παγὶς συνετρίβη, καὶ
ἡμεῖς ἐρρύσθημεν. Ἡ βοήθεια ἡμῶν ἐν
ὄνόματι Κυρίου τοῦ ποιήσαντος τὸν
οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, (τρίς)**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

- ”Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

”Οτι σὸν τὸ κράτος, καὶ σοῦ ἐστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

΄Αμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Άμήν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΔ' 124.

Οἱ πεποιθότες ἐπὶ Κύριον, ὡς ὅρος Σιών,
 οὐ σαλευθήσεται εἰς τὸν αἰῶνα ὁ
 κατοικῶν Ἱερουσαλήμ. "Ορη κύκλῳ αὐτῆς,
 καὶ ὁ Κύριος κύκλῳ τοῦ λαοῦ αὐτοῦ ἀπὸ^{τοῦ}
 τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος. "Οτι οὐκ
 ἀφήσει Κύριος τὴν ἥβδον τῶν
 ἀμαρτωλῶν ἐπὶ τὸν κλῆρον τῶν δικαίων,
 ὅπως ἂν μὴ ἐκτείνωσιν οἱ δίκαιοι ἐν
 ἀνομίαις χεῖρας αὐτῶν. Ἀγάθυνον, Κύριε,
 τοῖς ἀγαθοῖς καὶ τοῖς εὔθέσι τῇ καρδίᾳ.
 Τοὺς δὲ ἐκκλίνοντας εἰς τὰς στραγγαλιὰς
 ἀπάξει Κύριος μετὰ τῶν ἐργαζομένων τὴν
ἀνομίαν' εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραήλ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΕ' 125.

Ἐν τῷ ἐπιστρέψαι Κύριον τὴν
αἰχμαλωσίαν Σιών, ἐγενήθημεν καὶ ὡσεὶ
 παρακεκλημένοι. Τότε ἐπλήσθη χαρᾶς τὸ
 στόμα ἡμῶν, ἡ γλῶσσα ἡμῶν
 ἀγαλλιάσεως. Τότε ἐροῦσιν ἐν τοῖς
 ἔθνεσιν Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ ποιῆσαι
 μετ' αὐτῶν. Ἐμεγάλυνε Κύριος τοῦ
 ποιῆσαι μεθ' ἡμῶν, ἐγενήθημεν
 εύφραινόμενοι. Ἐπίστρεψον, Κύριε, τὴν
 αἰχμαλωσίαν ἡμῶν, ὡς χειμάρρους ἐν τῷ
 νότῳ. Οἱ σπείροντες ἐν δάκρυσιν, ἐν
 ἀγαλλιάσει θεριοῦσι. Πορευόμενοι
 ἐπορεύοντο καὶ ἔκλαιον, βάλλοντες τὰ
 σπέρματα αὐτῶν. Ἐρχόμενοι δὲ ἦξουσιν

**έν άγαλλιάσει, αἴροντες τὰ δράγματα
αύτῶν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΣΤ' 126.

**Ἐὰν μὴ Κύριος οίκοδομήσῃ οἶκον, εἰς
μάτην ἐκοπίασαν οἱ οίκοδομοῦντες. Ἐὰν
μὴ Κύριος φυλάξῃ πόλιν, εἰς μάτην
ἡγρύπνησεν ὁ φυλάσσων. Εἰς μάτην ὑμῖν
ἔστι τὸ ὄρθριζειν. Ἐγείρεσθε μετὰ τὸ
καθῆσθαι οἱ ἐσθίοντες ἄρτον ὄδύνης.
Ὄταν δῶ τοῖς ἀγαπητοῖς αὐτοῦ ὕπνον,
ἰδοὺ ἡ κληρονομία Κυρίου, υἱοί, ὁ μισθὸς
τοῦ καρποῦ τῆς γαστρός. Ωσεὶ βέλη ἐν
χειρὶ δυνατοῦ, οὕτως οἱ υἱοὶ τῶν
ἐκτετιναγμένων. Μακάριος ὃς πληρώσει
τὴν ἐπιθυμίαν αὐτοῦ ἔξ αὐτῶν, οὐ
καταισχυνθήσονται, ὅταν λαλῶσι τοῖς
ἐχθροῖς αὐτῶν ἐν πύλαις.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΖ' 127.

**Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι τὸν
Κύριον, οἱ πορευόμενοι ἐν ταῖς ὁδοῖς
αὐτοῦ. Τοὺς πόνους τῶν καρπῶν σου
φάγεσαι, μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι
ἔσται. Ἡ γυνή σου ὡς ἄμπελος
εὔθηνοῦσα ἐν ταῖς κλίτεσι τῆς οἰκίας
σου. Οἱ υἱοί σου ὡς νεόφυτα ἐλαιῶν
κύκλω τῆς τραπέζης σου. Ἰδοὺ οὕτως
εὔλογηθήσεται ἄνθρωπος ὁ φοβούμενος
τὸν Κύριον. Εύλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών,
καὶ ἴδοις τὰ ἀγαθὰ Ἱερουσαλήμ πάσας**

τὰς ἡμέρας τῆς ζωῆς σου. Καὶ ἵδοις υἱοὺς
τῶν υἱῶν σου. **Εἰρήνη ἐπὶ τὸν Ἰσραὴλ.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΗ' 128.

**Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός
μου,** εἰπάτω δὴ Ἰσραὴλ. Πλεονάκις
ἐπολέμησάν με ἐκ νεότητός μου, καὶ γὰρ
οὐκ ἡδυνήθησάν μοι. Ἐπὶ τὸν νῶτόν μου
ἐτέκταινον οἱ ἀμαρτωλοί, ἐμάκρυναν τὴν
ἀνομίαν αὐτῶν. Κύριος δίκαιος
συνέκοψεν αὐχένας ἀμαρτωλῶν.
Αἰσχυνθήτωσαν καὶ ἀποστραφήτωσαν
εἰς τὰ ὄπίσω πάντες οἱ μισοῦντες Σιών.
Γενηθήτωσαν ὥσει χόρτος δωμάτων, ὃς
πρὸ τοῦ ἐκσπασθῆναι ἔξηράνθη. Οὗ οὐκ
ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αὐτοῦ ὁ θερίζων, καὶ
τὸν κόλπον αὐτοῦ ὁ τὰ δράγματα
συλλέγων. Καὶ οὐκ εἴπον οἱ παράγοντες'
**Εὔλογία Κυρίου ἐφ' ὑμᾶς, εὔλογήκαμεν
ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.**

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι,
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

**Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα,
δόξα σοι ὁ Θεός, (3)**

**Κύριε, ἐλέησον, Κύριε, ἐλέησον, Κύριε,
ἐλέησον.**

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἅγιῳ Πνεύματι.

- "Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

"Οτι ἀγαθὸς καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ὑπάρχεις καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἅγιῳ, Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

ΣΤΑΣΙΣ ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΚΑΘΙΣΜΑΤΟΣ.

**Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.**

ΨΑΛΜΟΣ ΡΚΘ' 129.

Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε, Κύριε,
εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου. Γενηθήτω τὰ
ῶτά σου προσέχοντα εἰς τὴν φωνὴν τῆς
δεήσεώς μου. Ἐὰν ἀνομίας
παρατηρήσῃς, Κύριε, Κύριε, τὶς
ὑποστήσεται; "Οτι παρὰ σοὶ ὁ ἵλασμὸς
ἐστιν. "Ἐνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχὴ
μου ἐπὶ τὸν Κύριον. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας
μέχρι νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας,
ἔλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον. "Οτι
παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ πολλὴ παρ'
αὐτῷ λύτρωσις, καὶ αὐτὸς λυτρώσεται
τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν ἀνομιῶν
αύτοῦ.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛ' 130.

Κύριε, οὐχ ὑψώθη ἡ καρδία μου, οὐδὲ
ἐμετεωρίσθησαν οἱ ὄφθαλμοί μου. οὐδὲ
ἐπορεύθην ἐν μεγάλοις, οὐδὲ ἐν
θαυμασίοις ὑπὲρ ἐμέ. Εἰ μὴ
ἐταπεινοφρόνουν, ἀλλὰ ὕψωσα τὴν
ψυχήν μου, ὡς τὸ ἀπογεγαλακτισμένον
ἐπὶ τὴν μητέρα αὐτοῦ, ὡς ἀνταποδώσεις
ἐπὶ τὴν ψυχήν μου. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ
τὸν Κύριον ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ ἔως τοῦ
αἰῶνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΑ' 131.

Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ Δαυΐδ, καὶ πάσης
τῆς πραότητος αὐτοῦ. Ὡς ὥμοσε τῷ
Κυρίῳ, ηὕξατο τῷ Θεῷ Ἰακώβ. Εἰ
εἰσελεύσομαι εἰς σκήνωμα οἴκου μου, εἰ
ἀναβήσομαι ἐπὶ κλίνης στρωμνῆς μου. Εἰ
δώσω ὑπνον τοῖς ὄφθαλμοῖς μου, καὶ
τοῖς βλεφάροις μου νυσταγμόν, καὶ
ἀνάπαυσιν τοῖς κροτάφοις μου. "Εως οὗ
εὔρω τόπον τῷ Κυρίῳ, σκήνωμα τῷ Θεῷ
Ἰακώβ. Ἰδοὺ ἡκούσαμεν αὐτὴν ἐν
Ἐφραθᾷ, εὔρομεν αὐτὴν ἐν τοῖς πεδίοις
τοῦ δρυμοῦ. Εἰσελευσόμεθα εἰς τὰ
σκηνώματα αὐτοῦ, προσκυνήσομεν εἰς
τὸν τόπον, οὗ ἔστησαν οἱ πόδες αὐτοῦ.
Ἀνάστηθι, Κύριε, εἰς τὴν ἀνάπαυσίν σου,
σύ, καὶ ἡ κιβωτὸς τοῦ ἀγιάσματός σου.
Οἱ Ἱερεῖς σου ἐνδύσονται δικαιοσύνην,
καὶ οἱ ὄσιοί σου ἀγαλλιάσονται. "Ενεκεν
Δαυΐδ τοῦ δούλου σου μὴ ἀποστρέψῃς
τὸ πρόσωπον τοῦ χριστοῦ σου. "Ωμοσε
Κύριος τῷ Δαυΐδ ἀλήθειαν, καὶ οὐ μὴ
ἀθετήσει αὐτὴν. Ἐκ καρποῦ τῆς κοιλίας
σου θήσομαι ἐπὶ τοῦ θρόνου σου. Ἐὰν
φυλάξωνται οἱ υἱοί σου τὴν διαθήκην
μου, καὶ τὰ μαρτύριά μου ταῦτα, ἃ
διδάξω αὐτούς. Καὶ οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἔως
τοῦ αἰῶνος καθιοῦνται ἐπὶ τοῦ θρόνου
σου. "Οτι ἔξελέξατο Κύριος τὴν Σιών,
ἡρετίσατο αὐτὴν εἰς κατοικίαν ἐαυτῷ.
Αὕτη ἡ κατάπαυσίς μου εἰς αἰῶνα
αἰῶνος, ὥδε κατοικήσω, ὅτι ἡρετισάμην

αύτήν. Τὴν θήραν αύτῆς εύλογῶν εύλογήσω, τοὺς πτωχοὺς αύτῆς χορτάσω ἄρτων. Τοὺς ἱερεῖς αύτῆς ἐνδύσω σωτηρίαν, καὶ οἱ ὅσιοι αύτῆς ἀγαλλιάσει ἀγαλλιάσονται. Ἐκεῖ ἔξανατελῶ κέρας τῷ Δαυΐδ, ἡτοίμασα λύχνον τῷ χριστῷ μου. Τοὺς ἔχθροὺς αύτοῦ ἐνδύσω αἰσχύνην, ἐπὶ δὲ αὐτόν ἔξανθήσει τὸ ἀγίασμά μου.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΒ' 132.

Ίδοù δὴ τὶ καλόν, ἢ τὶ τερπνόν, ἀλλ' ἢ τὸ κατοικεῖν ἀδελφοὺς ἐπὶ τὸ αὐτό. Ως μύρον ἐπὶ κεφαλῆς τὸ καταβαῖνον ἐπὶ πώγωνα, τὸν πώγωνα τοῦ Ἀαρὼν, τὸ καταβαῖνον ἐπὶ τὴν ὥστην τοῦ ἐνδύματος αὐτοῦ. Ως δρόσος Ἀερμών, ἡ καταβαίνουσα ἐπὶ τὰ ὅρη Σιών, ὅτι ἔκει ἐνετείλατο Κύριος τὴν εύλογίαν, ζωὴν ἔως τοῦ αἰώνος.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΛΓ' 133.

Ίδοù δὴ εύλογεῖτε τὸν Κύριον, πάντες οἱ δοῦλοι Κυρίου, οἱ ἐστῶτες ἐν οἴκῳ Κυρίου, ἐν αὐλαῖς οἴκου Θεοῦ ἡμῶν. Ἐν ταῖς νυξὶν ἐπάρατε τὰς χεῖρας ὑμῶν εἰς τὰ ἄγια, καὶ εύλογεῖτε τὸν Κύριον. Εύλογήσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.

**Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίᾳ Πνεύματι
καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμην.**

**Ἄλληλούϊα, Ἀλληλούϊα, Ἀλληλούϊα,
δόξα σοὶ ὁ Θεός, (τρὶς)
Ὕπελπις ἡμῶν, Κύριε, δόξα Σοι.**

- "Ετι καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
- **Κύριε ἐλέησον.(χῦμα εἰς τὸ κλιτόν).**
 - Τῆς Παναγίας, ἀχράντου, ὑπερευλογημένης, ἐνδόξου, δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, μετὰ πάντων τῶν ἀγίων μνημονεύσαντες, ἐαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.
 - **Σοὶ Κύριε.**

**"Οτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν, Θεὸς τοῦ ἐλεεῖν
καὶ σώζειν καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίᾳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.**

Οι χοροὶ ταπεινῆ τῇ φωνῇ ψάλλουσι
τό, Κύριε ἐκέκραξα..., εἰς ᾧχον τοῦ
ἴδιομέλου τοῦ Τριῳδίου.
„Ηχος πλ.δ’

Ψαλμὸς ρμ' (140).

Ἄμην.

**Κύριε ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν
μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε. Κύριε,
ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου
πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου, ἐν
τῷ κεκραγέναι με πρὸς σὲ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.**

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου θυσία ἐσπερινὴ εἰσάκουσόν
μου, Κύριε.**

**Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου, καὶ
θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Μὴ ἐκκλίνης τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας, τοῦ προφασίζεσθαι προφάσεις
ἐν ἀμαρτίαις.**

**Σὺν ἀνθρώποις ἐργαζομένοις τὴν
ἀνομίαν, καὶ οὐ μὴ συνδυάσω μετὰ τῶν
ἐκλεκτῶν αὐτῶν.**

**Παιδεύσει με δίκαιος ἐν ἐλέει, καὶ
ἐλέγξει με ἔλαιον δὲ ἀμαρτωλοῦ μὴ
λιπανάτω τὴν κεφαλήν μου.**

”Οτι ἔτι καὶ ἡ προσευχή μου ἐν ταῖς εὔδοκίαις αὐτῶν κατεπόθησαν ἔχόμενα πέτρας οἱ κριταὶ αὐτῶν.

Άκούσονται τὰ ὥρματά μου, ὅτι ἡδύνθησαν ὡσεὶ πάχος γῆς ἐρράγη ἐπὶ τῆς γῆς, διεσκορπίσθη τὰ ὄστα αὐτῶν παρὰ τὸν ἄδην.

”Οτι πρὸς σέ, Κύριε, Κύριε, οἱ ὄφθαλμοὶ μου ἐπὶ σοὶ ἥλπισα, μὴ ἀντανέλῃς τὴν ψυχήν μου.

Φύλαξόν με ἀπὸ παγίδος ἣς συνεστήσαντό μοι, καὶ ἀπὸ σκανδάλων τῶν ἐργαζομένων τὴν ἀνομίαν.

Πεσοῦνται ἐν ἀμφιβλήστρῳ αὐτῶν οἱ ἀμαρτωλοί, κατὰ μόνας εἰμὶ ἐγώ, ἔως ἂν παρέλθω.

Ψαλμὸς 141.

Φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐκέκραξα, φωνῇ μου πρὸς Κύριον ἐδεήθην.

Ἐκχεῶ ἐνώπιον αὐτοῦ τὴν δέησίν μου,
τὴν θλῖψίν μου ἐνώπιον αὐτοῦ ἀπαγγελῶ.

Ἐν τῷ ἐκλείπειν ἐξ ἐμοῦ τὸ πνεῦμά μου,
καὶ σὺ ἔγνως τὰς τρίβους μου.

Ἐν ὁδῷ ταύτῃ, ἦ ἐπορευόμην, ἔκρυψαν παγίδα μοι.

Κατενόουν εἰς τὰ δεξιά, καὶ ἐπέβλεπον,
καὶ οὐκ ἦν ὁ ἐπιγινώσκων με.

Ἀπώλετο φυγὴ ἀπ' ἐμοῦ καὶ οὐκ ἔστιν ὁ ἐκζητῶν τὴν ψυχήν μου.

Ἐκέκραξα πρὸς σέ, Κύριε εἴπα· Σὺ εἶ ἡ

έλπίς μου, μερίς μου εῖ ἐν γῇ ζώντων.

Πρόσχες πρὸς τὴν δέησίν μου, ὅτι
έταπεινώθην σφόδρα.

Ρῦσαι με ἐκ τῶν καταδιωκόντων με, ὅτι
ἐκραταιώθησαν ὑπὲρ ἐμέ.

Στίχ. Ἐξάγαγε ἐκ φυλακῆς τὴν ψυχήν
μου, τοῦ ἔξομολογήσασθαι τῷ ὀνόματί
σου.

Στιχηρὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου Ἡχος α'.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον

Πάθος, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ
όδῳ· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ

ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ.

Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις
διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ
συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι'
αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ

συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν
βιῶντος αὐτοῦ· οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον

Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν· ἀλλὰ
ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ
Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν
ὑμῶν· καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω
Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν.

Στίχ. Ἐμὲ ὑπομενοῦσι δίκαιοι, ἔως οὐ
ἀνταποδῷς μοι.
Ἡχος α'.

Ἐρχόμενος ὁ Κύριος, πρὸς τὸ ἐκούσιον
Πάθος, τοῖς Ἀποστόλοις ἔλεγεν ἐν τῇ

όδῶ· Ἰδοὺ ἀναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα,
καὶ παραδοθήσεται ὁ Υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου, καθὼς γέγραπται περὶ αὐτοῦ.

Δεῦτε οὖν καὶ ἡμεῖς, κεκαθαρμέναις
διανοίαις, συμπορευθῶμεν αὐτῷ, καὶ
συσταυρωθῶμεν, καὶ νεκρωθῶμεν δι'
αὐτόν, ταῖς τοῦ βίου ἡδοναῖς, ἵνα καὶ
συζήσωμεν αὐτῷ, καὶ ἀκούσωμεν
βοῶντος αὐτοῦ· οὐκέτι εἰς τὴν ἐπίγειον
Ἱερουσαλήμ, διὰ τὸ παθεῖν· ἀλλὰ
ἀναβαίνω πρὸς τὸν Πατέρα μου, καὶ
Πατέρα ὑμῶν, καὶ Θεόν μου, καὶ Θεὸν
ὑμῶν· καὶ συνανυψῶ ὑμᾶς εἰς τὴν ἄνω
Ἱερουσαλήμ, ἐν τῇ Βασιλείᾳ τῶν
οὐρανῶν.

Ψαλμὸς 129.

Στίχ. Ἐκ βαθέων ἐκέκραξά σοι, Κύριε,
Κύριε εἰσάκουσον τῆς φωνῆς μου.

Ὕχος πλ. α'.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον Πάθος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ
μακροθυμίαν δοξάσωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ
εὔσπλαγχνίᾳ, συνεγείρῃ καὶ ἡμᾶς,
νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Στίχ. Γενηθήτω τὰ ὕτα σου προσέχοντα
εἰς τὴν φωνὴν τῆς δεήσεώς μου.

Ὕχος πλ. α'.

Φθάσαντες πιστοί, τὸ σωτήριον Πάθος
Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, τὴν ἄφατον αὐτοῦ
μακροθυμίαν δοξάσωμεν, ὅπως τῇ αὐτοῦ

εύσπλαγχνίᾳ, συνεγείρῃ καὶ ἡμᾶς,
νεκρωθέντας τῇ ἀμαρτίᾳ, ὡς ἀγαθὸς καὶ
φιλάνθρωπος.

Στίχ. Ἐὰν ἀνομίας παρατηρήσῃς, Κύριε,
Κύριε τίς ὑποστήσεται; ὅτι παρὰ σοὶ ὁ
ἰλασμός ἔστιν.

Ὕχος πλ. α.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος, τοὺς
ἰδίους στηρίζων Μαθητὰς ἔλεγες, κατ'
ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν
ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὃν πάλαι
εἶπον ὑμῖν, ὅτι Προφήτην πάντα οὐ
γέγραπται εἴμην ἐν Ἱερουσαλήμ
ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς
ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν· ἵδού γὰρ
παραδίδομαι, ἀμαρτωλῶν χερσὶν
ἐμπαιχθῆναι, οἵ καὶ σταυρῷ με
προσπήξαντες, ταφῆ παραδόντες,
ἐβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν·
ὅμως θαρσεῖτε· τριήμερος γὰρ ἐγείρομαι
εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν καὶ ζωήν τὴν
αἰώνιον.

Στίχ. Ἔνεκεν τοῦ ὄνόματός σου
ὑπέμεινά σε, Κύριε, ὑπέμεινεν ἡ ψυχή
μου εἰς τὸν λόγον σου, ἥλπισεν ἡ ψυχή
μου ἐπὶ τὸν Κύριον.

Ὕχος πλ. α'.

Κύριε, ἐρχόμενος πρὸς τὸ Πάθος, τοὺς
ἰδίους στηρίζων Μαθητὰς ἔλεγες, κατ'
ἰδίαν παραλαβὼν αὐτούς. Πῶς τῶν
ῥημάτων μου ἀμνημονεῖτε, ὃν πάλαι

εῖπον ὑμῖν, ὅτι Προφήτην πάντα οὐ
γέγραπται εἰμὴ ἐν Ἱερουσαλήμ
ἀποκτανθῆναι; Νῦν οὖν καιρὸς
ἐφέστηκεν, ὃν εἶπον ὑμῖν· ἵδοὺ γὰρ
παραδίδομαι, ἀμαρτωλῶν χερσὶν
ἔμπαιχθῆναι, οἵ καὶ σταυρῷ με
προσπήξαντες, ταφῇ παραδόντες,
ἔβδελυγμένον λογιοῦνται ὡς νεκρόν·
ὅμως θαρσεῖτε· τριήμερος γὰρ ἔγείρομαι
εἰς ἀγαλλίασιν πιστῶν καὶ ζωήν τὴν
αἰώνιον.

Στίχ. Ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας μέχρι¹
νυκτός, ἀπὸ φυλακῆς πρωΐας ἐλπισάτω
Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον.

“Ηχος πλ. α’.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον
τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἔξαρκοῦσα ἡ
τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἡτεῖτό σοι
προσκαίρου βασιλείας τιμήν, τοῖς ἐαυτῆς
δωρήσασθαι τέκνοις· ἀλλ' ἀντὶ ταύτης,
ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς
φίλοις σου· ὃ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν
ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἀμαρτημάτων
καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν· Ἡ σωτηρία
τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Στίχ. “Οτι παρὰ τῷ Κυρίῳ τὸ ἔλεος, καὶ
πολλὴ παρ' αὐτῷ, λύτρωσις καὶ αὐτὸς
λυτρώσεται τὸν Ἰσραὴλ ἐκ πασῶν τῶν
ἀνομιῶν αὐτοῦ.

“Ηχος πλ. α’.

Κύριε, πρὸς τὸ μυστήριον τὸ ἀπόρρητον
 τῆς σῆς οἰκονομίας, οὐκ ἔξαρκοῦσα ἡ
 τῶν ἐκ Ζεβεδαίου μήτηρ, ἥτεῖτό σοι
 προσκαίρου βασιλείας τιμήν, τοῖς ἔαυτῆς
 δωρήσασθαι τέκνοις· ἀλλ' ἀντὶ ταύτης,
 ποτήριον θανάτου ἐπηγγείλω πιεῖν τοῖς
 φίλοις σου· ὃ ποτήριον πρὸ τούτων, πιεῖν
 ὁ αὐτὸς ἔλεγες, ἀμαρτημάτων
 καθαρτήριον. Διό σοι βοῶμεν· Ἡ σωτηρία
 τῶν ψυχῶν ἡμῶν, δόξα σοι.

Ψαλμὸς 116.

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Κύριον πάντα τὰ ἔθνη,
 ἐπαινέσατε αὐτόν, πάντες οἱ λαοί.

Ὕχος πλ. α'.

Κύριε, τὰ τελεώτατα φρονεῖν, τοὺς
 οἴκείους παιδεύων Μαθητάς, μὴ
 ὄμοιοῦσθαι τοῖς ἔθνεσιν ἔλεγες, εἰς τὸ
 κατάρχειν τῶν ἐλαχιστοτέρων· οὐχ οὕτω
 γάρ ἔσται ὑμῖν τοῖς ἐμοῖς Μαθηταῖς, ὅτι
 πτωχὸς θέλων ὑπάρχω· ὁ πρῶτος οὗν
 ὑμῶν, ἔστω πάντων διάκονος, ὁ δὲ
 ἄρχων, ὡς ὁ ἀρχόμενος, ὁ προκριθεὶς δὲ
 ὡς ὁ ἔσχατος· καὶ γάρ ἐλήλυθα αὐτὸς τῷ
 πτωχεύσαντι Ἅδαμ διακονῆσαι, καὶ
 λύτρον δοῦναι ἀντὶ πολλῶν, τὴν ψυχὴν
 τῶν βιώντων μοι· Δόξα σοι.

Στίχ. "Οτι ἐκραταιώθη τὸ ἔλεος αὐτοῦ
 ἐφ' ἡμᾶς, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ Κυρίου
 μένει εἰς τὸν αἰῶνα.

Ὕχος πλ. δ'.

Τῆς ξηρανθείσης συκῆς διὰ τὴν
άκαρπίαν, τὸ ἐπιτίμιον φοβηθέντες
ἀδελφοί, καρποὺς ἀξίους τῆς μετανοίας,
προσάξωμεν Χριστῷ, τῷ παρέχοντι ἡμῖν
τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα ... Καὶ νῦν ... Ἡχος πλ. δ'.

**Δευτέραν Εὕαν τὴν Αἰγυπτίαν, εύρὼν ὁ
δράκων, διὰ ρήμάτων, ἔσπευδε
κολακείας, ὑποσκελίσαι τὸν Ἰωσήφ, ἀλλ'
αὐτὸς καταλιπὼν τὸν χιτῶνα, ἔφυγε τὴν
ἀμαρτίαν, καὶ γυμνὸς οὐκ ἦσχύνετο, ὡς ὁ
Πρωτόπλαστος, πρὸ τῆς παρακοῆς,
αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστέ, ἐλέησον
ἡμᾶς.**

Εἴσοδος.

Σοφία·Ορθοί !

**Φῶς ἱλαρὸν ἀγίας δόξης, ἀθανάτου
Πατρός, οὐρανίου, ἀγίου, μάκαρος,
Ἰησοῦ Χριστέ, ἐλθόντες ἐπὶ τὴν ἥλιου
δύσιν, ἰδόντες φῶς ἐσπερινόν, ὑμνοῦμεν
Πατέρα, Υἱόν, καὶ ἄγιον Πνεῦμα Θεόν.
Ἄξιόν σε ἐν πᾶσι καιροῖς, ὑμνεῖσθαι
φωναῖς αἰσίαις, Υἱὲ Θεοῦ, ζωὴν ὁ διδούς,
Διὸ ὁ κόσμος σὲ δοξάζει.**

**Διάκονος: Ἐσπέρας.
Ο Προεστώς ἢ ὁ Ἀναγνώστης:**

Προκείμενον Ἡχος πλ. β' Ψαλμὸς ρκζ'.

**Εύλογῆσαι σε Κύριος ἐκ Σιών, ὁ ποιήσας
τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν.**

Στίχ. **Μακάριοι πάντες οἱ φοβούμενοι
τὸν Κύριον.**

Τῆς Ἐξόδου τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Α' 1-20).

**Ταῦτα τὰ ὄνόματα τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, τῶν
εἰσπορευομένων εἰς Αἴγυπτον, ἃμα
Ἰακὼβ τῷ πατρὶ αὐτῶν, ἔκαστος πανοικὶ¹
αὐτῶν εἰσήλθοσαν. Ῥουβήμ, Συμεών,
Λευΐ, Ἰούδας, Ἰσσάχαρ, Ζαβουλών,
Βενιαμίν, Δάν, καὶ Νεφθαλείμ, Γάδ, καὶ
Ἀσήρ. Ἰωσήφ δὲ ἦν ἐν Αἴγυπτῳ. Ἡσαν δὲ
πᾶσαι αἱ ψυχαί, αἱ ἔξελθοῦσαι ἐκ μηροῦ
Ἰακώβ, πέντε καὶ ἑβδομήκοντα.**

**Ἐτελεύτησε δὲ Ἰωσήφ, καὶ πάντες οἱ
ἀδελφοὶ αὐτοῦ, καὶ πᾶσα ἡ γενεὰ ἐκείνη.**

**Οἱ δὲ υἱοὶ Ἰσραὴλ ηὔξηθοσαν, καὶ
ἐπληθύνθησαν, καὶ χυδαῖοι ἐγένοντο, καὶ
κατίσχυον σφόδρα σφόδρα, ἐπλήθυνε δὲ
ἡ γῆ αὐτούς. Ἀνέστη δὲ βασιλεὺς ἔτερος
ἐπ' Αἴγυπτον, ὃς οὐκ ἥδει τὸν Ἰωσήφ.**

**Εἶπε δὲ τῷ ἔθνει αὐτοῦ. Ἰδοὺ τὸ ἔθνος
τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ μέγα πλῆθος, καὶ ἴσχύει
ὑπὲρ ἡμᾶς· δεῦτε οὖν, κατασοφισώμεθα
αὐτούς, μήποτε πληθυνθῆ, καὶ ἡνίκα ἂν
ἡμῖν συμβῇ πόλεμος, προστεθήσονται
καὶ οὗτοι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους, καὶ
ἐκπολεμήσαντες ἡμᾶς, ἔξελεύσονται ἐκ**

τῆς γῆς. Καὶ ἐπέστησεν αὐτοῖς ἐπιστάτας τῶν ἔργων, ἵνα κακώσωσιν αὐτοὺς ἐν τοῖς ἔργοις, καὶ ὡκοδόμησαν πόλεις ὄχυρὰς τῷ Φαραὼ, τήν τε Πειθώ, Ῥαμεσσή, καὶ τὴν Ὁν, ἥ ἐστιν Ἡλιούπολις. Καθότι δὲ αὐτοὺς ἐταπείνουν, τοσούτῳ πλείους ἐγίνοντο, καὶ ἵσχυον σφόδρα σφόδρα. Καὶ ἐβδελύσσοντο οἱ Αἰγύπτιοι ἀπὸ τῶν υἱῶν Ἰσραὴλ, καὶ κατεδυνάστευον οἱ Αἰγύπτιοι τοὺς υἱοὺς Ἰσραὴλ βίᾳ, καὶ κατωδύνων αὐτῶν τήν ζωὴν ἐν τοῖς ἔργοις τοῖς σκληροῖς τῷ πηλῷ, καὶ τῇ πλινθείᾳ, καὶ πᾶσι τοῖς ἔργοις τοῖς ἐν τοῖς πεδίοις, κατὰ πάντα τὰ ἔργα, ὃν κατεδουλοῦντο αὐτοὺς μετὰ βίας. Καὶ εἶπεν ὁ βασιλεὺς τῶν Αἰγυπτίων ταῖς μαίαις τῶν Ἐβραίων, τῇ μιᾷ αὐτῶν ὄνομα Σεπφώρᾳ, καὶ τὸ ὄνομα τῆς δευτέρας Φουά, καὶ εἶπεν αὐταῖς· Ὅταν μαιοῦσθε τὰς Ἐβραίας, καὶ ὡσι πρὸς τὸ τίκτειν, ἐὰν μὲν ἄρσεν ἥ, ἀποκτείνατε αὐτό, ἐὰν δὲ θῆλυ, περιποιεῖσθε αὐτό. Ἐφοβήθησαν δὲ αἱ μαίαι τὸν Θεόν, καὶ οὐκ ἐποίησαν καθ' ὅτι συνέταξεν αὐταῖς ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου, καὶ ἐζωογόνουν τὰ ἄρσενα. Ἐκάλεσε δὲ ὁ βασιλεὺς Αἰγύπτου τὰς μαίας, καὶ εἶπεν αὐταῖς· Τί ὅτι ἐποιήσατε τὸ πρᾶγμα τοῦτο, καὶ ἐζωογονεῖτε τὰ ἄρσενα; Εἶπαν δὲ αἱ μαίαι τῷ Φαραὼ, οὐχ ὡς αἱ γυναῖκες Αἰγύπτου αἱ Ἐβραῖαι· τίκτουσι γὰρ πρὸν ἥ εἰσελθεῖν

πρὸς αὐτὰς τάς μαίας, καὶ ἔτικτον. Εὗ δὲ
ἐποίει ὁ Θεὸς τὰς μαίας· καὶ ἐπλήθυνεν
οὐ λαός, καὶ ἴσχυε σφόδρα.

Προκείμενον Ἡχος πλ. δ' Ψαλμὸς ρκη'.
Εύλογήκαμεν ὑμᾶς ἐν ὀνόματι Κυρίου.
Στίχ. Πλεονάκις ἐπολέμησάν με ἐκ
νεότητός μου.

ὁ Ἀναγνώστης: Κέλευσον!
Οἱερεὺς κρατῶν λαμπάδα ἀνημμένην
καὶ θυμιατὸν ἔξηρτημένον, ἵσταται
ἔμπροσθεν τῆς Ἁγίας Τραπέζης καὶ
σφραγίζων διὰ τῆς λαμπάδος
σταυροειδῶς, ἐκφωνεῖ:
Σοφία, Ὄρθοί.

Εἶτα ὁ Ἱερεύς, στρεφόμενος πρὸς τὸν
λαὸν καὶ ἰστάμενος ἐπὶ τῆς Ὁραίας
Πύλης, ἐκφωνεῖ:

+ Φῶς Χριστοῦ φαίνει πᾶσι.
Καὶ εὐλογῶν διὰ τῆς λαμπάδος
σταυροειδῶς, ἐπανέρχεται ἐν τῷ Ἱερῷ.
Εἶτα ὁ Προεστὼς ἡ ὁ Ἀναγνώστης

Ιώβ τὸ Ἀνάγνωσμα (Κεφ. Α', 1-12).
Ἀνθρωπός τις ἦν ἐν τῇ χώρᾳ τῇ Αὔστιδι,
ῳ ὄνομα Ιώβ, καὶ ἦν ὁ ἄνθρωπος ἐκεῖνος
ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινός, θεοσεβής,
ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ
πράγματος. Ἔγένοντο δὲ αὐτῷ υἱοὶ ἐπτά,
καὶ θυγατέρες τρεῖς, καὶ ἦν τὰ κτήνη

αύτοῦ, πρόβατα ἐπτακισχίλια, κάμηλοι
 τρισχίλιαι, ζεύγη βιῶν πεντακόσια,
 θήλειαι ὅνοι νομάδες πεντακόσιαι, καὶ
 ὑπηρεσία πολλὴ σφόδρα, καὶ ἔργα
 μεγάλα ἦν αὐτῷ ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ ἦν ὁ
 ἄνθρωπος ἐκεῖνος εὔγενης τῶν ἀφ' ἡλίου
 ἀνατολῶν. Συμπορευόμενοι δὲ οἱ υἱοὶ
 αύτοῦ πρὸς ἄλλήλους, ἐποίουν πότον
 καθ' ἐκάστην ἡμέραν,
 συμπαραλαμβάνοντες ἂμα καὶ τὰς τρεῖς
 ἀδελφὰς αὐτῶν, ἐσθίειν καὶ πίνειν μετ'
 αὐτῶν. Καὶ ὡς ἀν συνετελέσθησαν αἱ
 ἡμέραι τοῦ πότου, ἀπέστελλεν Ἰώβ, καὶ
 ἐκαθάριζεν αὐτοὺς ἀνιστάμενος τὸ πρωΐ,
 καὶ προσέφερε περὶ αὐτῶν θυσίας, κατὰ
 τὸν ἀριθμὸν αὐτῶν, καὶ μόσχον ἕνα περὶ¹
 ἀμαρτίας ὑπὲρ τῶν ψυχῶν αὐτῶν. "Ἐλεγε
 γὰρ Ἰώβ· Μήποτε οἱ υἱοί μου ἐν τῇ
 διανοίᾳ αὐτῶν κακὰ ἐνενόησαν πρὸς τὸν
 Θεόν. Οὕτως οὗν ἐποίει Ἰώβ πάσας τὰς
 ἡμέρας. Καὶ ἐγένετο ὡς ἡμέρα αὕτη, καὶ
 ἵδού, ἥλθον οἱ Ἀγγελοι τοῦ Θεοῦ
 παραστῆναι ἐναντὶ τοῦ Κυρίου, καὶ ὁ
 Διάβολος ἥλθε μετ' αὐτῶν. Καὶ εἶπεν ὁ
 Κύριος τῷ Διαβόλῳ· πόθεν παραγέγονας;
 καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Διάβολος τῷ Κυρίῳ
 εἶπε· Περιελθὼν τὴν γῆν, καὶ
 ἐμπεριπατήσας τὴν ὑπ' οὐρανόν,
 πάρειμι. Καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ Κύριος·
 Προσέσχες τῇ διανοίᾳ σου κατὰ τοῦ
 θεράποντός μου Ἰώβ; ὅτι οὐκ ἔστιν αὐτῷ

ὅμοιος τῶν ἐπὶ τῆς γῆς, ἄνθρωπος
 ἄμεμπτος, δίκαιος, ἀληθινός, θεοσεβής,
 ἀπεχόμενος ἀπὸ παντὸς πονηροῦ
 πράγματος; Ἀπεκρίθη ὁ Διάβολος καὶ
 εἶπεν ἐναντίον Κυρίου· Μὴ δωρεὰν Ἰὼβ
 σέβεται τὸν Θεόν, οὐχὶ σὺ περιέφραξας
 τὰ ἔξω αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔσω τῆς οἰκίας
 αὐτοῦ, καὶ τὰ ἔξω πάντων τῶν ὄντων
 αὐτοῦ κύκλῳ; τὰ δὲ ἔργα τῶν χειρῶν
 αὐτοῦ εὐλόγησας, καὶ τὰ κτήνη αὐτοῦ
 πολλὰ ἐποίησας ἐπὶ τῆς γῆς; ἀλλὰ
 ἀπόστειλον τὴν χεῖρά σου, καὶ ἄψαι
 πάντων, ὃν ἔχει, ἢ μὴν εἰς πρόσωπόν
 σου εὔλογήσει σε. Τότε εἶπεν ὁ Κύριος
 τῷ Διαβόλῳ· Ἰδού, πάντα ὅσα ἔστιν
 αὐτῷ, δίδωμι ἐν τῇ χειρί σου, ἀλλ' αὐτοῦ
 μὴ ἄψῃ. Καὶ ἔξηλθεν ὁ Διάβολος ἀπὸ
 προσώπου Κυρίου.

+ Εἱρήνη σοι. Σοφία.

**Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
 θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἐπαρσις τῶν
 χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.**

**Κύριε, ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν
 μου, εἰσάκουσόν μου, Κύριε, Κύριε,
 ἐκέκραξα πρὸς σέ, εἰσάκουσόν μου,
 πρόσχες τῇ φωνῇ τῆς δεήσεώς μου ἐν
 τῷ κεκραγέναι με πρὸς σέ.**

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Θοῦ, Κύριε, φυλακὴν τῷ στόματί μου,
καὶ θύραν περιοχῆς περὶ τὰ χείλη μου.
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Μὴ ἔκκλινῃς τὴν καρδίαν μου εἰς λόγους
πονηρίας τοῦ προφασίζεσθαι
προφάσεις ἐν ἀμαρτίαις.

Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου, ὡς
θυμίαμα ἐνώπιόν σου, ἔπαρσις τῶν
χειρῶν μου, θυσία ἐσπερινή.

Δόξα... καὶ νῦν...
Κατευθυνθήτω ἡ προσευχή μου.
ὡς θυμιάμα ἐνώπιόν σου.
"Ἐπαρσις τῶν χειρῶν μου, θυσία
ἐσπερινή.

Εὐαγγέλιον.
Καὶ ὑπέρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς
ἀκροάσεως τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου,
Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἵκετεύσωμεν.
Κύριε, ἐλέησον (**γ'**).
Σοφία. Ὁρθοί, ἀκούσωμεν τοῦ ἀγίου
Εὐαγγελίου.
Εἱρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.
Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον ἀγίου
Εὐαγγελίου ...
Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ἐκ τοῦ κατὰ Ματθαῖον κδ' 3 – 35.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, καθημένου τοῦ Ἰησοῦ
 ἐπὶ τοῦ ὅρους τῶν ἔλαιων προσῆλθον
 αὐτῷ οἱ μαθηταὶ κατ' ᾧδιαν λέγοντες·
 Εἶπε ἡμῖν πότε ταῦτα ἔσται, καὶ τί τὸ
 σημεῖον τῆς σῆς παρουσίας καὶ τῆς
 συντελείας τοῦ αἰῶνος;⁴ καὶ ἀποκριθεὶς ὁ
 Ἰησοῦς εἶπεν αὐτοῖς· Βλέπετε μή τις ὑμᾶς
 πλανήσῃ.⁵ πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ
 ὄνόματί μου λέγοντες, ἐγώ εἰμι ὁ
 Χριστός, καὶ πολλοὺς
 πλανήσουσι.⁶ μελλήσετε δὲ ἀκούειν
 πολέμους καὶ ἀκοὰς πολέμων· ὄρᾶτε, μὴ
 θροεῖσθε· δεῖ γὰρ πάντα γενέσθαι, ἀλλ'
 οὕπω ἔστι τὸ τέλος.⁷ ἐγερθήσεται γὰρ
 ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ
 βασιλείαν, καὶ ἔσονται λιμοὶ καὶ σεισμοὶ
 κατὰ τόπους.⁸ πάντα δὲ ταῦτα ἀρχὴ
 ὡδίνων.⁹ τότε παραδώσουσιν ὑμᾶς εἰς
 θλῖψιν καὶ ἀποκτενοῦσιν ὑμᾶς, καὶ
 ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων τῶν
 ἔθνῶν διὰ τὸ ὄνομά μου.¹⁰ καὶ τότε
 σκανδαλισθήσονται πολλοὶ καὶ ἀλλήλους
 παραδώσουσι καὶ μισήσουσιν

ἀλλήλους. ¹¹καὶ πολλοὶ ψευδοπροφῆται
 ἐγερθήσονται καὶ πλανήσουσι
 πολλούς, ¹²καὶ διὰ τὸ πληθυνθῆναι τὴν
 ἀνομίαν ψυγήσεται ἡ ἀγάπη τῶν
 πολλῶν. ¹³ὁ δὲ ὑπομείνας εἰς τέλος,
 οὗτος σωθήσεται. ¹⁴καὶ κηρυχθήσεται
 τοῦτο τὸ εὔαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν
 ὅλῃ τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσιν
 τοῖς ἔθνεσι, καὶ τότε ἥξει τὸ τέλος. ¹⁵Οταν
 οὖν ἴδητε τὸ βδέλυγμα τῆς ἐρημώσεως
 τὸ ῥῆθὲν διὰ Δανιὴλ τοῦ προφήτου
 ἐστῶς ἐν τόπῳ ἀγίῳ - ὁ ἀναγινώσκων
 νοείτω - ¹⁶τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
 φευγέτωσαν ἐπὶ τὰ ὅρη, ¹⁷ὁ ἐπὶ τοῦ
 δώματος μὴ καταβαινέτω ἄραι τὰ ἐκ τῆς
 οἰκίας αὐτοῦ, ¹⁸καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ μὴ
 ἐπιστρεψάτω ὀπίσω ἄραι τὰ ἱμάτια
 αὐτοῦ. ¹⁹οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἔχούσαις
 καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις ταῖς
 ἡμέραις. ²⁰προσεύχεσθε δὲ ἵνα μὴ
 γένηται ἡ φυγὴ ὑμῶν χειμῶνος μηδὲ
 σαββάτῳ. ²¹ἔσται γὰρ τότε θλῖψις
 μεγάλη, οἴα οὐ γέγονεν ἀπ' ἀρχῆς
 κόσμου ἔως τοῦ νῦν οὐδὲν οὐ μὴ
 γένηται. ²²καὶ εἰ μὴ ἐκολοβώθησαν αἱ
 ἡμέραι ἐκεῖναι, οὐκ ἂν ἐσώθη πᾶσα
 σάρξ· διὰ δὲ τοὺς ἐκλεκτοὺς
 κολοβωθήσονται αἱ ἡμέραι
 ἐκεῖναι. ²³τότε ἐάν τις ὑμῖν εἴπῃ, ἵδού
 ὦδε ὁ Χριστός ἡ ὕδε, μὴ
 πιστεύσῃτε· ²⁴ἐγερθήσονται γὰρ

ψευδόχριστοι καὶ ψευδοπροφῆται καὶ
 δώσουσι σημεῖα μεγάλα καὶ τέρατα,
 ὥστε πλανῆσαι, εἰ δυνατόν, καὶ τοὺς
 ἐκλεκτούς. ²⁵Ιδοὺ προείρηκα ὑμῖν. ²⁶Ἐὰν
 οὖν εἴπωσιν ὑμῖν, ίδοὺ ἐν τῇ ἐρήμῳ ἔστι,
 μὴ ἔξέλθητε, ίδοὺ ἐν τοῖς ταμείοις, μὴ
 πιστεύσητε· ²⁷ῶσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ
 ἔξερχεται ἀπὸ ἀνατολῶν καὶ φαίνεται
 ἔως δυσμῶν, οὕτως ἔσται καὶ ἡ
 παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ
 ἀνθρώπου· ²⁸ὅπου γὰρ ἔὰν ἦτο πτῶμα,
 ἔκεī συναχθήσονται οἱ ἀετοί. ²⁹Εὐθέως
 δὲ μετὰ τὴν θλῖψιν τῶν ἡμερῶν ἐκείνων
 ὁ ἥλιος σκοτισθήσεται καὶ ἡ σελήνη οὐ
 δώσει τὸ φέγγος αὐτῆς, καὶ οἱ ἀστέρες
 πεσοῦνται ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ αἱ
 δυνάμεις τῶν οὐρανῶν
 σαλευθήσονται. ³⁰καὶ τότε φανήσεται τὸ
 σημεῖον τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῷ
 οὐρανῷ, καὶ τότε κόψονται πᾶσαι αἱ
 φυλαὶ τῆς γῆς καὶ ὄψονται τὸν υἱὸν τοῦ
 ἀνθρώπου ἐρχόμενον ἐπὶ τῶν νεφελῶν
 τοῦ οὐρανοῦ μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
 πολλῆς. ³¹καὶ ἀποστελεῖ τοὺς ἀγγέλους
 αὐτοῦ μετὰ σάλπιγγος φωνῆς μεγάλης,
 καὶ ἐπισυνάξουσι τοὺς ἐκλεκτοὺς αὐτοῦ
 ἐκ τῶν τεσσάρων ἀνέμων ἀπ' ἄκρων
 οὐρανῶν ἔως ἄκρων αὐτῶν. ³²Ἀπὸ δὲ τῆς
 συκῆς μάθετε τὴν παραβολήν. ὅταν ἥδη
 ὁ κλάδος αὐτῆς γένηται ἀπαλὸς καὶ τὰ
 φύλλα ἐκφύῃ, γινώσκετε ὅτι ἐγγὺς τὸ

Θέρος· ³³οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν ἴδητε ταῦτα
πάντα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς ἐστιν ἐπὶ³⁴
θύραις. ὁμὴν λέγω ὑμῖν, οὐ μὴ
παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη ἔως ἂν πάντα³⁵
ταῦτα γένηται. ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ
παρελεύσονται, οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ
παρέλθωσι.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Εἶπωμεν πάντες ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς καὶ
ἐξ ὅλης τῆς διανοίας ἡμῶν εἴπωμεν.
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Κύριε παντοκράτορ ὁ Θεός τῶν
Πατέρων ἡμῶν, δεόμεθά σου,
ἐπάκουσον καὶ ἐλέησον.
Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

Ἐλέησον ἡμᾶς ὁ Θεὸς κατὰ τὸ μέγα³⁶
ἔλεός σου, δεόμεθά σου, ἐπάκουσον καὶ
ἐλέησον.

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τοῦ Πατρὸς ἡμῶν,
Ἄρχιεπισκόπου (**τοῦ δεῖνος**).

Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.

"Ετι δεόμεθα ὑπέρ τῶν ἀδελφῶν ἡμῶν,
τῶν ἱερέων, ἱερομονάχων,

**ιεροδιακόνων καὶ μοναχῶν, καὶ πάσης
τῆς ἐν Χριστῷ ἡμῶν ἀδελφότητος.**

**Κύριε, ἐλέησον. Κύριε, ἐλέησον. Κύριε,
ἐλέησον.**

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, τὴν ἐκτενῆ ταύτην
ίκεσίαν πρόσδεξαι παρὰ τῶν σῶν
δούλων, καὶ ἐλέησον ἡμᾶς κατὰ τὸ
πλῆθος τοῦ ἐλέους σου, καὶ τοὺς
οἰκτιρμούς σου κατάπεμψον ἐφ' ἡμᾶς,
καὶ ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, τὸν
ἀπεκδεχόμενον τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον
ἔλεος.

**“Οτι ἐλεήμων καὶ Φιλάνθρωπος Θεὸς
ύπάρχεις, καὶ σοὶ τὴν δόξαν
ἀναπέμπομεν τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ καὶ
τῷ Ἁγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμήν.

Εὕξασθε οἱ Κατηχούμενοι τῷ Κυρίῳ. Οἱ
πιστοί, ὑπέρ τῶν Κατηχουμένων
δεηθῶμεν. “Ινα ὁ Κύριος αὐτοὺς ἐλεήσῃ.
Κατηχήσῃ αὐτοὺς τὸν λόγον τῆς
ἀληθείας. Ἀποκαλύψῃ αὐτοῖς τὸ
Εὐαγγέλιον τῆς δικαιοσύνης. Ἐνώσῃ
αὐτοὺς τῇ ἀγίᾳ αὐτοῦ Καθολικῇ καὶ
Ἀποστολικῇ Ἐκκλησίᾳ. Σῶσον, ἐλέησον,
ἀντιλαβοῦ, καὶ διαφύλαξον αὐτούς, ὁ

Θεός, τῇ σῇ χάριτι. Οἱ Κατηχούμενοι τὰς
κεφαλὰς ὑμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνατε.

‘Ο Θεός, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ κτίστης καὶ
δημιουργὸς τῶν ἀπάντων, ὁ πάντας
θέλων σωθῆναι καὶ εἰς ἐπίγνωσιν
ἀληθείας ἐλθεῖν, ἐπίβλεψον ἐπὶ τοὺς
δούλους σου τούς Κατηχουμένους, καὶ
λύτρωσαι αὐτοὺς τῆς παλαιᾶς πλάνης
καὶ τῆς μεθοδείας τοῦ ἀντικειμένου, καὶ
προσκάλεσαι αὐτοὺς εἰς τὴν ζωὴν τὴν
αἰώνιον. Φωτίζων αὐτῶν τὰς ψυχὰς καὶ
τὰ σώματα, καὶ συγκαταριθμῶν αὐτοὺς
τῇ λογικῇ σου ποίμνῃ, ἐφ' ᾧν τὸ ὄνομά
σου τὸ ἄγιον ἐπικέκληται.

“Ινα καὶ αὐτοὶ σὺν ἡμῖν δοξάζωσι τὸ
πάντιμον καὶ μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου,
τοῦ Πατρὸς καὶ του Υἱοῦ καὶ του Ἅγιου
Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τους
αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Καὶ ἔξαπλοῦ τὸ Εἴλητὸν συγχρόνως ὡς καὶ
ἐν τῇ τοῦ Ἱ. Χρυσοστόμου Λειτουργίᾳ.

“Οσοι Κατηχούμενοι, προέλθετε, μὴ τις
τῶν Κατηχουμένων.

“Οσοι πιστοί,

“Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ

**διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι. Σοφία.**

‘Ο Θεός, ὁ μέγας καὶ αἰνετός, ὁ τῷ
ζωοποιῷ τοῦ Χριστοῦ σου θανάτῳ εἰς
ἀφθαρσίαν ἡμᾶς ἐκ φθορᾶς μεταστήσας,
σὺ πάσας ἡμῶν τὰς αἰσθήσεις τῆς
ἐμπαθοῦς νεκρώσεως ἐλευθέρωσον,
ἀγαθὸν ταύταις ἡγεμόνα τὸν ἔνδοθεν
λογισμὸν ἐπιστήσας, καὶ ὄφθαλμὸς μὲν
ἀπέστω παντὸς πονηροῦ βλέμματος,
ἀκοὴ δὲ λόγοις ἀργοῖς ἀνεπίβατος, ή δὲ
γλῶσσα καθαρευέτω ρήμάτων ἀπρεπῶν.
“Ἄγνισον ἡμῶν τὰ χείλη, τὰ αἰνοῦντά σε,
Κύριε, τὰς χεῖρας ἡμῶν ποίησον, τῶν μὲν
φαύλων ἀπέχεσθαι πράξεων, ἐνεργεῖν δὲ
μόνα τὰ σοὶ εὐάρεστα, πάντα ἡμῶν τὰ
μέλη, καὶ τὴν διάνοιαν, τῇ σῇ
κατασφαλιζόμενος χάριτι.

**“Οτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα, τιμή, καὶ
προσκύνησις, τῷ Πατρί, καὶ τῷ Υἱῷ, καὶ
τῷ ἀγίῳ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

“Ἐτι, καὶ ἔτι ἐν εἰρήνῃ τοῦ Κυρίου
δεηθῶμεν.

**Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ
διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ
χάριτι. Σοφία.**

Δέσποτα Ἀγιε, ὑπεράγαθε, δυσωποῦμέν
 σε, τὸν ἐν ἐλέει πλούσιον, ἵλεων
 γενέσθαι ἡμῖν τοῖς ἀμαρτωλοῖς, καὶ
 ἀξίους ἡμᾶς ποιῆσαι τῆς ὑποδοχῆς τοῦ
 μονογενοῦς σου Υἱοῦ, καὶ Θεοῦ ἡμῶν,
 τοῦ Βασιλέως τῆς δόξης. Ἰδοὺ γὰρ τὸ
 ἄχραντον αὐτοῦ Σῶμα, καὶ τὸ ζωοποιὸν
 Αἷμα, κατὰ τὴν παροῦσαν ὥραν
 εἰσπορευόμενα, τῇ μυστικῇ ταύτῃ
 προτίθεσθαι μέλλει Τραπέζη, ὑπὸ
 πλήθους στρατιᾶς οὐρανίου ἀοράτως
 δορυφορούμενα, ὃν τὴν μετάληψιν
 ἀκατάκριτον ἡμῖν δώρησαι, ἵνα, δι'
 Αὐτῶν τὸ τῆς διανοίας ὅμμα
 καταυγαζόμενοι, υἱοὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας
 γενώμεθα.

Κατὰ τὴν δωρεὰν τοῦ Χριστοῦ σου, μεθ'
οὗ εὐλογητὸς εἴ σὺν τῷ παναγίῳ, καὶ
ἀγαθῷ, καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν,
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ἄμήν.

Νῦν αἱ Δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σὺν ἡμῖν
ἀοράτως λατρεύουσιν. Ἰδοὺ γὰρ
εἰσπορεύεται ὁ Βασιλεὺς τῆς δόξης.

Ἐδῶ διακόπτεται ὁ ὕμνος. Γίνεται ἡ
εἴσοδος ἐν ἀπολύτῳ σιγῇ, τοῦ ιερέως
φέροντος τὸν Ἄέρα ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καὶ

**κρατῶν τὰ Ἀγια. Διότι τὰ Δῶρα είναι
προηγιασμένα, ὁ λαὸς γονατίζει
εύλαβως, ἐγείρεται δὲ ὅταν
ἐναποτίθενται ἐπὶ τῆς Ἅγιας Τραπέζης.
Ο χορὸς ψάλλων, ἔξακολουθεῖ τὸ
διακοπὲν μέλος:**

Ἄμήν.

**Ίδοù θυσία μυστική, τετελειωμένη,
δορυφορεῖται. Πίστει καὶ πόθῳ
προσέλθωμεν, ἵνα μέτοχοι ζωῆς
αἰωνίου γενώμεθα. Ἄλληλούϊα.**

ὁ Διάκονος:

ΤΑ ΠΛΗΡΩΤΙΚΑ.

- Πληρώσωμεν τὴν ἑσπερινὴν δέησιν
ἡμῶν τῷ Κυρίῳ.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **Ὑπέρ τῶν προτεθέντων καὶ
προαγιασθέντων τιμίων δώρων, τοῦ
Κυρίου δεηθῶμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**
 - **"Οπως ὁ φιλάνθρωπος Θεὸς ἡμῶν,
ὁ προσδεξάμενος αὐτὰ εἰς τὸ ἄγιον καὶ
ύπερουράνιον καὶ νοερὸν αὐτοῦ
θυσιαστήριον εἰς ὀσμὴν εύωδίας
πνευματικῆς, ἀντικαταπέμψῃ ἡμῖν τὴν
θείαν χάριν καὶ τὴν δωρεάν τοῦ Ἅγιου
Πνεύματος δεηθῶμεν.**
 - **Κύριε ἐλέησον.**

- Ύπέρ τοῦ ὁμαλίας ἀπὸ πάσης θλίψεως, ὄργῆς, κινδύνου καὶ ἀνάγκης, τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.
 - **Κύριε ἐλέησον.**
- Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν, εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον, παρά τοῦ Κυρίου, αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Ἀγγελον εἰρήνης, πιστὸν ὄδηγόν, φύλακα τῶν ψυχῶν καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Συγγνώμην καὶ ἄφεσιν τῶν ἀμαρτιῶν καὶ τῶν πλημμελημάτων ἡμῶν, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Τὰ καλὰ καὶ συμφέροντα ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Τὸν ὑπόλοιπον χρόνον τῆς ζωῆς ἡμῶν ἐν εἰρήνῃ καὶ μετανοίᾳ ἐκτελέσαι, παρά τοῦ Κυρίου αἴτησώμεθα.
 - **Παράσχου Κύριε.**
- Χριστιανὰ τὰ τέλη της ζωῆς ἡμῶν, ἀνώδυνα, ἀνεπαίσχυντα, εἰρηνικά, καὶ καλὴν ἀπολογίαν τὴν ἐπὶ τοῦ φοβεροῦ βήματος τοῦ Χριστοῦ αἴτησώμεθα.

• **Παράσχου Κύριε.**

- **Τὴν ἐνότητα τῆς πίστεως καὶ τὴν
κοινωνίαν τοῦ Ἅγιου Πνεύματος
αἰτησάμενοι, ἔαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ
πᾶσαν τὴν ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ
παραθώμεθα.**

Ο τῶν ἀρρήτων καὶ ἀθεάτων Μυστηρίων
Θεός, παρ' ᾧ οἱ θησαυροὶ τῆς σοφίας καὶ
τῆς γνώσεως οἱ ἀπόκρυφοι, ὁ τὴν
διακονίαν τῆς Λειτουργίας ταύτης
ἀποκαλύψας ἡμῖν καὶ θέμενος ἡμᾶς τοὺς
ἀμαρτωλοὺς διὰ τὴν πολλήν σου
φιλανθρωπίαν, εἰς τὸ προσφέρειν σοι
δῶρά τε καὶ θυσίας ὑπὲρ τῶν ἡμετέρων
ἀμαρτημάτων, καὶ τῶν τοῦ λαοῦ
ἀγνοημάτων, αὐτός, ἀόρατε Βασιλεῦ, ὁ
ποιῶν μεγάλα καὶ ἀνεξιχνίαστα, ἔνδοξά
τε καὶ ἔξαισια, ὃν οὐκ ἔστιν ἀριθμός,
ἔπιδε ἐφ' ἡμᾶς τοὺς ἀναξίους δούλους
σου, τοὺς τῷ ἀγίῳ σου τούτῳ
θυσιαστηρίῳ, ὡς τῷ Χερουβικῷ σου
παρισταμένους θρόνῳ, ἐφ' ᾧ ὁ
μονογενής σου Υἱὸς καὶ Θεὸς ἡμῶν, διὰ
τῶν προκειμένων φρικτῶν ἐπαναπαύεται
Μυστηρίων. Καὶ πάσης ἡμᾶς καὶ τὸν
πιστόν σου λαὸν ἐλευθερώσας
ἀκαθαρσίας, ἀγίασον πάντων ἡμῶν τὰς
ψυχὰς καὶ τὰ σώματα, ἀγιασμῷ
ἀναφαιρέτῳ, ἵνα, ἐν καθαρῷ συνειδότι,
ἀνεπαισχύντῳ προσώπῳ, καὶ

πεφωτισμένη καρδίᾳ, τῶν θείων τούτων
 μεταλαμβάνοντες Ἅγιασμάτων, καὶ ὑπ'
 Αὐτῶν ζωοποιούμενοι, ἐνωθῶμεν αὐτῷ
 τῷ Χριστῷ σου, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ ἡμῶν,
 τῷ εἰπόντι· ὁ τρώγων μου τὴν Σάρκα, καὶ
 πίνων μου τὸ Αἷμα, ἐν ἐμοὶ μένει, κάγὼ
 ἐν αὐτῷ, ὅπως ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν καὶ
 ἐμπεριπατοῦντος τοῦ Λόγου σου, Κύριε,
 γενώμεθα ναὸς τοῦ παναγίου καὶ
 προσκυνητοῦ σου Πνεύματος,
 λελυτρωμένοι πάσης διαβολικῆς
 μεθοδείας, ἐν πράξει, ἢ λόγῳ, ἢ κατὰ
 διάνοιαν ἐνεργουμένης, καὶ τύχωμεν τῶν
 ἐπηγγελμένων ἡμῖν ἀγαθῶν, σὺν πᾶσι
 τοῖς Ἅγιοις σου, τοῖς ἀπ' Αἰῶνός σοι
 εὔαρεστήσασιν.

**Καὶ καταξίωσον ἡμᾶς, Δέσποτα, μετὰ
 παρρησίας, ἀκατακρίτως, τολμᾶν
 ἐπικαλεῖσθαι σὲ τὸν ἐπουράνιον Θεὸν
 Πατέρα, καὶ λέγειν·**

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς,
 ἀγιασθήτω τὸ ὄνομά σου, ἐλθέτω ἡ
 βασιλεία σου, γενηθήτω τὸ θέλημά σου,
 ώς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τὸν ἄρτον
 ἡμῶν τὸν ἐπιούσιον δὸς ἡμῖν σήμερον,
 καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὄφειλήματα ἡμῶν, ώς
 καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ἀφειλέταις
 ἡμῶν. Καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς

**πειρασμόν, ἀλλὰ ὃῦσαι ἡμᾶς ἀπό του
πονηροῦ.**

**"Οτι σοῦ ἔστιν ἡ Βασιλεία καὶ ἡ δύναμις
καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ
τοῦ Ἅγιου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς
τους αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Ἄμην.

+Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ πνεύματί σου.

Τὰς κεφαλὰς ἡμῶν τῷ Κυρίῳ κλίνωμεν.

Σοί, Κύριε.

Ό Θεός, ὁ μόνος ἀγαθὸς καὶ
εὖσπλαγχνος, ὁ ἐν ὑψηλοῖς κατοικῶν καὶ
τὰ ταπεινὰ ἐφορῶν, ἐπιδε εὔσπλάγχνω
ὅμματι ἐπὶ πάντα τὸν λαόν σου, καὶ
φύλαξον αὐτόν, καὶ ἀξίωσον πάντας
ἡμᾶς ἀκατακρίτως μετασχεῖν τῶν
ζωοποιῶν σου τούτων Μυστηρίων. Σοὶ
γὰρ τὰς ἔαυτῶν ὑπεκλίναμεν κεφαλάς,
ἀπεκδεχόμενοι τὸ παρὰ σοῦ πλούσιον
ἔλεος.

**Χάριτί καὶ οἰκτιρμοῖς καὶ φιλανθρωπίᾳ
τοῦ μονογενοῦς σου Υἱοῦ, μεθ' οὗ
εὐλογητὸς εἶ, σὺν τῷ παναγίῳ καὶ
ἀγαθῷ καὶ ζωοποιῷ σου Πνεύματι, νῦν
καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.**

Άμήν.

Πρόσχες, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς
ἡμῶν, ἐξ ἀγίου κατοικητηρίου σου, καὶ
ἀπὸ θρόνου δόξης τῆς Βασιλείας σου, καὶ
ἐλθὲ εἰς τὸ ἀγιάσαι ἡμᾶς, ὁ ἄνω τῷ Πατρὶ¹
συγκαθήμενος, καὶ ὥδε ἡμῖν ἀοράτως
συνών, καὶ καταξίωσον τῇ κραταιᾱͅ σου
χειρὶ μεταδοῦναι ἡμῖν τοῦ ἀχράντου
Σώματός σου, καὶ τοῦ τιμίου σου
Αἵματος, καὶ δι' ἡμῶν παντὶ τῷ λαῷ.

Πρόσχωμεν.

Τὰ προηγιασμένα Ἀγια τοῖς Ἅγιοις.

Εἷς Ἀγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἰς
δόξαν Θεοῦ Πατρός. Άμήν.

**Γεύσασθε καὶ ἴδετε, ὅτι χρηστὸς ὁ
Κύριος, Ἄλληλούϊα. Ἄλληλούϊα.
Ἄλληλούϊα.**

**Μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.**

Άμήν.

**Άμήν. Εὐλογημένος ὁ Ἔρχόμενος ἐν
όνόματι Κυρίου, Θεὸς Κύριος καὶ
ἐπέφανεν ἡμῖν.**

"Οταν τελειώσει ἡ μετάληψις τῶν πιστῶν,
ό Ιερεὺς εύλογῶν τὸν λαόν, ἐκφωνεῖ
μεγαλοφώνως.

**Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαὸν σου, καὶ
εὐλόγησον τὴν κληρονομίαν σου.**

**ὁ α' χορὸς ψάλλει (άντὶ τοῦ "Εἴδομεν τὸ
φῶς"), τὸ ἔξῆς:
 ἥχος β'**

**Εύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ
διὰ παντὸς ἡ αἰνεσις αὐτοῦ ἐν τῷ
στόματί μου Ἀρτον οὐράνιον, καὶ
ποτήριον ζωῆς γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
χρηστὸς ὁ Κύριος Ἄλληλούϊα,
Ἄλληλούϊα, Ἄλληλούϊα.**

**ὁ Ιερεὺς θυμιῶν τὰ Ἅγια λέγει ἐκ τρίτου
(μυστικῶς): Υψώθητι ἐπὶ τοὺς
οὐρανούς, ὁ Θεός, καὶ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν
ἡ δόξα σου.**

**Καὶ ὁ μὲν Διάκονος, λαμβάνων παρὰ τοῦ
Ιερέως τὸ ἄγιον Δισκάριον σὺν τοῖς
λοιποῖς, ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν
Πρόθεσιν καὶ ἀποθέτει αὐτά.**

**Ο δὲ Ιερεὺς προσκυνήσας λέγει μυστικῶς
πρὸ τῆς ἀγίας Τραπέζης.**

Εύλογητός, ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Καὶ λαβὼν τὸ ἄγιον Ποτήριον,
κεκαλυμμένον λέγει.

**Πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας
τῶν αἰώνων.**

Ἀμήν.

**Αμήν, αμήν, αμήν, εις ἀφεσιν αμαρτιών
καὶ εις ζωήν αιώνιον.**

Πληρωθήτω τό στόμα ἡμῶν αἰνέσεώς σου, Κύριε, ὅπως ύμνησωμεν τήν δόξαν Σου, ὅτι ἡξίωσας ἡμᾶς μετασχεῖν τῶν ἀγίων μυστηρίων Σου. στήριξον ἡμᾶς ἐν τῷ σῷ ἀγιασμῷ ὅλην τήν ἡμέραν μελετᾶν τήν δικαιοσύνην Σου.

Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα, Ἄλληλουΐα.

Καὶ εύθὺς ὁ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν Πρόθεσιν, ἀφήνει τὸ ἄγιον Ποτήριον, ἐπιστρέφει εἰς τὴν ἀγίαν Τράπεζαν, καὶ διπλοῦ τὸ Ἀντιμήνσιον.

ὁ Διάκονος:

- Ὁρθοί, Μεταλαβόντες τῶν θείων, ἀγίων, ἀχράντων, ἀθανάτων, ἐπουρανίων καὶ ζωοποιῶν φρικτῶν τοῦ Χριστοῦ Μυστηρίων, ἀξίως εύχαριστήσωμεν τῷ Κυρίῳ. Ἀντιλαβοῦ, σῶσον, ἐλέησον, καὶ διαφύλαξον ἡμᾶς, ὁ Θεός, τῇ σῇ χάριτι.

• **Κύριε ἐλέησον.**

- Τὴν ἐσπέραν πᾶσαν, τελείαν, ἀγίαν,
εἰρηνικὴν καὶ ἀναμάρτητον αἵτησάμενοι,
ἐξαυτοὺς καὶ ἀλλήλους καὶ πᾶσαν τὴν
ζωὴν ἡμῶν Χριστῷ τῷ Θεῷ παραθώμεθα.

Σοί, Κύριε.

Εύχαριστοῦμέν σοι τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων
Θεῷ ἐπὶ πᾶσιν οἷς παρέσχου ἡμῖν
ἀγαθοῖς, καὶ ἐπὶ τῇ μεταλήψει τοῦ ἀγίου
Σώματος καὶ Αἵματος τοῦ Χριστοῦ σου,
καὶ δεόμεθά σου, Δέσποτα Φιλάνθρωπε,
φύλαξον ἡμᾶς ὑπὸ τὴν σκέπην τῶν
πτερύγων σου, καὶ δὸς ἡμῖν μέχρι τῆς
ἐσχάτης ἡμῶν ἀναπνοῆς, ἐπαξίως
μετέχειν τῶν ἀγιασμάτων σου, εἰς
φωτισμὸν ψυχῆς καὶ σώματος, εἰς
βασιλείας οὐρανῶν κληρονομίαν.

Ο Ιερεύς, λαμβάνει τὸ ἄγιον Εὐαγγέλιον,
ποιεῖ δι' Αὐτοῦ Σταυρὸν καὶ ἀποτίθησιν
αὐτὸ ἐπὶ τοῦ διπλωθέντος ἥδη
Ἀντιμηνσίου.

“Οτι σὺ εἶ ὁ ἀγιασμὸς ἡμῶν, καὶ σοὶ τὴν
δόξαν ἀναπέμπομεν, τῷ Πατρί, καὶ τῷ
Γίῳ καὶ τῷ Ἅγιῷ Πνεύματι, νῦν καὶ ἀεὶ
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

Ο Ιερεὺς: Ἐν εἰρήνῃ προέλθωμεν.

ὁ Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

ό α' χορός: Κύριε, ἐλέησον (γ')

**‘Ο Ιερεὺς: (Στὰς πρὸ τῆς Δεσποτικῆς
εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ)**

Δέσποτα Παντοκράτορ, ὁ πᾶσαν τὴν
κτίσιν ἐν σοφίᾳ δημιουργήσας, ὁ διὰ τὴν
ἄφατόν σου πρόνοιαν καὶ πολλὴν
ἀγαθότητα, ἀγαγῶν ἡμᾶς εἰς τὰς
πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, πρὸς
καθαρισμὸν ψυχῶν καὶ σωμάτων, πρὸς
ἐγκράτειαν παθῶν, πρὸς ἐλπίδα
ἀναστάσεως, ὁ διὰ τεσσαράκοντα
ἡμερῶν πλάκας χειρίσας τὰ θεοχάρακτα
γράμματα τῷ Θεράποντί σου Μωσεῖ,
παράσχου καὶ ἡμῖν, Ἀγαθέ, τὸν ἀγῶνα
τὸν καλὸν ἀγωνίσασθαι, τὸν δρόμον τῆς
νηστείας ἐκτελέσαι, τὴν πίστιν
ἀδιαιρετον τηρῆσαι, τὰς κεφαλὰς τῶν
ἀοράτων δρακόντων συνθλάσαι, νικητάς
τε τῆς ἀμαρτίας ἀναφανῆναι, καὶ
ἀκατακρίτως φθάσαι προσκυνῆσαι καὶ
τὴν ἀγίαν Ἀνάστασιν. “Οτι ηύλογηται καὶ
δεδόξασται τὸ πάντιμον καὶ
μεγαλοπρεπὲς ὄνομά σου, τοῦ Πατρὸς
καὶ τοῦ Υἱοῦ καὶ τοῦ Ἅγιου Πνεύματος,
νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν
αἰώνων. Ἄμήν.

(Χῦμα εἰς τὸ κλιτὸν)

**Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου εὐλογημένον ἀπὸ
τοῦ νῦν, καὶ ἔως τοῦ αἰῶνος.(τρίς)**

Ό δὲ Ἱερεὺς ἀπέρχεται εἰς τὴν ἀγίαν
Πρόθεσιν καὶ ἀναγινώσκει τὴν εύχὴν
ταύτην.

Κύριε, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὁ ἀγαγῶν ἡμᾶς εἰς
τὰς πανσέπτους ἡμέρας ταύτας, καὶ
κοινωνοὺς ἡμᾶς ποιήσας τῶν φρικτῶν
σου Μυστηρίων, σύναψον τῇ λογικῇ σου
ποίμνῃ, καὶ κληρονόμους ἀνάδειξον τῆς
Βασιλείας σου, νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς
αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ό Διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.
ό α' χορός
Κύριε ἐλέησον.

Ό Ιερεὺς: + Εὐλογία Κυρίου καὶ ἔλεος
ἔλθοι ἐφ' ὑμᾶς, τῇ Αὐτοῦ Θείᾳ Χάριτι
καὶ φιλανθρωπίᾳ, πάντοτε νῦν καὶ ἀεὶ¹
καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἄμην.

ΑΠΟΛΥΣΙΣ

Ό Ιερεὺς: Δόξα σοι, Χριστὲ ὁ Θεός, ἡ
ἔλπις ἡμῶν, δόξα σοι.

Χριστὸς ὁ ἀληθινὸς Θεὸς ἡμῶν, ταῖς
πρεσβείαις τῆς παναχράντου καὶ

παναμώμου ἀγίας αύτοῦ Μητρός,
 δυνάμει τοῦ τιμίου καὶ ζωοποιοῦ
 Σταυροῦ, προστασίαις τῶν τιμίων
 ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων,
 ἵκεσίαις τοῦ τιμίου, ἐνδόξου προφήτου,
 Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου, τῶν
 ἀγίων ἐνδόξων καὶ καλλινίκων
 Μαρτύρων, τῶν Ὄσίων καὶ Θεοφόρων
 Πατέρων ἡμῶν, (**τοῦ ἀγίου του Ναοῦ**),
 τῶν ἀγίων καὶ δικαίων θεοπατόρων
 Ἰωακεὶμ καὶ Ἀννης, (**τοῦ Ἅγιου τῆς
 ἡμέρας**) καὶ πάντων τῶν Ἅγίων, ἐλεῆσαι
 καὶ σῶσαι ἡμᾶς ὡς ἀγαθὸς καὶ
 φιλάνθρωπος.

**Κατὰ δὲ τὴν διάρκειαν τῆς ἀναγνώσεως
 τῶν ψαλμῶν ὁ Ἱερεὺς διανέμει τὸ
 Ἀντίδωρον.**

ΨΑΛΜΟΣ ΛΓ' 33

Εύλογήσω τὸν Κύριον ἐν παντὶ καιρῷ,
 διὰ παντὸς ἡ αἴνεσις αύτοῦ ἐν τῷ
 στόματί μου. Ἐν τῷ Κυρίῳ ἐπαινεθήσεται
 ἡ ψυχή μου ἀκουσάτωσαν πρᾳεῖς, καὶ
 εὐφρανθήτωσαν. Μεγαλύνατε τὸν
 Κύριον σὺν ἐμοί, καὶ ὑψώσωμεν τὸ
 ὄνομα αύτοῦ ἐπὶ τὸ αὐτό. Ἐξεζήτησα τὸν
 Κύριον, καὶ ἐπήκουσέ μου, καὶ ἐκ πασῶν
 τῶν θλίψεών μου ἐρρύσατό με.
 Προσέλθετε πρὸς αὐτόν, καὶ φωτίσθητε,
 καὶ τὰ πρόσωπα ὑμῶν οὐ μὴ

καταισχυνθῆ, Οὗτος ὁ πτωχὸς ἐκέκραξε,
 καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτοῦ, καὶ ἐκ
 πασῶν τῶν θλίψεων αὐτοῦ ἔσωσεν
 αὐτόν. Παρεμβαλεῖ ἄγγελος Κυρίου
 κύκλῳ τῶν φοβουμένων αὐτόν, καὶ
 ρύσεται αὐτούς. Γεύσασθε καὶ ἴδετε ὅτι
 χρηστὸς ὁ Κύριος, μακάριος ἀνήρ, ὃς
 ἐλπίζει ἐπ' Αὐτόν. Φοβήθητε τὸν Κύριον,
 πάντες οἱ ἄγιοι αὐτοῦ, ὅτι οὐκ ἔστιν
 ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν.
 Πλούσιοι ἐπτώχευσαν καὶ ἐπείνασαν, οἱ
 δὲ ἐκζητοῦντες τὸν Κύριον οὐκ
 ἐλαττωθήσονται παντὸς ἀγαθοῦ. Δεῦτε,
 τέκνα, ἀκούσατέ μου, φόβον Κυρίου
 διδάξω ὑμᾶς. Τὶς ἔστιν ἄνθρωπος ὁ
 θέλων ζωὴν, ἀγαπῶν ἡμέρας ἵδειν
 ἀγαθάς; Παῦσον τὴν γλῶσσάν σου ἀπὸ
 κακοῦ, καὶ χείλη σου τοῦ μὴ λαλῆσαι
 δόλον. "Εκκλινον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποίησον
 ἀγαθόν, ζήτησον εἰρήνην, καὶ δίωξον
 αὐτήν. Όφθαλμοὶ Κυρίου ἐπὶ δικαίους,
 καὶ ὥτα αὐτοῦ εἰς δέησιν αὐτῶν.
 Πρόσωπον δὲ Κυρίου ἐπὶ ποιοῦντας
 κακά, τοῦ ἔξιλοθρεῦσαι ἐκ γῆς τὸ
 μνημόσυνον αὐτῶν. Ἐκέκραξαν οἱ δίκαιοι
 καὶ ὁ Κύριος εἰσήκουσεν αὐτῶν, καὶ ἐκ
 πασῶν τῶν θλίψεων αὐτῶν ἐρρύσατο
 αὐτούς. Ἔγγὺς Κύριος τοῖς
 συντετριμμένοις τὴν καρδίαν καὶ τοὺς
 ταπεινούς τῷ πνεύματι σώσει. Πολλαὶ αἱ
 θλίψεις τῶν δικαίων, καὶ ἐκ πασῶν

αύτῶν ḥύσεται αύτοὺς ὁ Κύριος.
 Φυλάσσει Κύριος πάντα τὰ ὄστᾶ αύτῶν,
 ἐν ἐξ αύτῶν οὐ συντριβήσεται. Θάνατος
 ἀμαρτωλῶν πονηρός, καὶ οἱ μισοῦντες
 τὸν δίκαιον πλημμελήσουσι. Λυτρώσεται
 Κύριος ψυχὰς δούλων αύτοῦ, **καὶ οὐ μὴ**
πλημμελήσουσι πάντες οἱ ἐλπίζοντες ἐπ'
αύτόν.

ΨΑΛΜΟΣ ΡΜΔ' 144

Ὑψώσω σε, ὁ Θεός μου, ὁ Βασιλεύς μου
 καὶ εὔλογήσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν
 αἰῶνα, καὶ εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.
 Καθ' ἐκάστην ἡμέραν εὔλογήσω σε, καὶ
 αἰνέσω τὸ ὄνομά σου εἰς τὸν αἰῶνα, καὶ
 εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος. Μέγας Κύριος
 καὶ αἰνετὸς σφόδρα, καὶ τῆς
 μεγαλωσύνης αύτοῦ οὐκ ἔστι πέρας.
 Γενεὰ καὶ γενεὰ ἐπαινέσει τὰ ἔργα σου,
 καὶ τὴν δύναμίν σου ἀπαγγελοῦσι. Τὴν
 μεγαλοπρέπειαν τῆς δόξης τῆς
 ἀγιωσύνης σου λαλήσουσι, καὶ τὰ
 θαυμάσιά σου διηγήσονται. Καὶ τὴν
 δύναμιν τῶν φοβερῶν σου ἐροῦσι, καὶ
 τὴν μεγαλωσύνην σου διηγήσονται.
 Μνήμην τοῦ πλήθους τῆς χρηστότητός
 σου ἔξερεύονται, καὶ τῇ δικαιοσύνῃ σου
 ἀγαλλιάσονται. Οἰκτίρμων καὶ ἐλεήμων ὁ
 Κύριος, μακρόθυμος καὶ πολυέλεος.
 Χρηστὸς ὁ Κύριος τοῖς σύμπασι, καὶ οἱ
 οἰκτιρμοὶ αύτοῦ ἐπὶ πάντα τὰ ἔργα

αύτοῦ. Ἐξομολογησάσθωσάν σοι, Κύριε,
 πάντα τὰ ἔργα σου, καὶ οἱ ὄσιοί σου
 εύλογησάτωσάν σε. Δόξαν τῆς βασιλείας
 σου ἐροῦσι, καὶ τὴν δυναστείαν σου
 λαλήσουσι. Τοῦ γνωρίσαι τοῖς υἱοῖς τῶν
 ἀνθρώπων τὴν δυναστείαν σου, καὶ τὴν
 δόξαν τῆς μεγαλοπρεπείας τῆς βασιλείας
 σου. Ἡ βασιλεία σου βασιλεία πάντων
 τῶν αἰώνων, καὶ ἡ δεσποτεία σου ἐν
 πάσῃ γενεᾷ καὶ γενεᾷ. Πιστὸς Κύριος ἐν
 πᾶσι τοῖς λόγοις αύτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν πᾶσι
 τοῖς ἔργοις αύτοῦ. Ὑποστηρίζει Κύριος
 πάντας τοὺς καταπίπτοντας, καὶ ἀνορθοῖ
 πάντας τούς κατερραγμένους. Οἱ
 ὄφθαλμοὶ πάντων εἰς σὲ ἐλπίζουσι, καὶ
 σὺ δίδεις τὴν τροφὴν αὐτῶν ἐν εὔκαιρίᾳ.
 Ἀνοίγεις σὺ τὴν χεῖρά σου, καὶ ἐμπιπλᾶς
 πᾶν ζῶν εύδοκίας. Δίκαιος Κύριος ἐν
 πάσαις ταῖς ὁδοῖς αύτοῦ, καὶ ὄσιος ἐν
 πᾶσι τοῖς ἔργοις αύτοῦ. Ἐγγὺς Κύριος
 πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν, πᾶσι
 τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτόν ἐν ἀληθείᾳ.
 Θέλημα τῶν φοβουμένων αὐτὸν ποιήσει,
 καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν εἰσακούσεται,
 καὶ σώσει αύτούς. Φυλάσσει Κύριος
 πάντας τοὺς ἀγαπῶντας αὐτόν, καὶ
 πάντας τοὺς ἀμαρτωλοὺς ἔξολοθρεύσει.
 Αἴνεσιν Κυρίου λαλήσει τὸ στόμα μου,
 καὶ εύλογείτω πᾶσα σάρξ τὸ ὄνομα τὸ
 ἄγιον αύτοῦ εἰς τὸν αἰῶνα καὶ εἰς τὸν
 αἰῶνα τοῦ αἰῶνος.

**Δι' εύχῶν τῶν ἀγίων Πατέρων ἡμῶν,
Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, ὁ Θεὸς ἡμῶν,
έλέησον ἡμᾶς.**

Ἄμην.